

2019

V ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Přepis
besedy
konané
26.10.

Iva Adamcová

Iva Adamcová – Žďár nad Sázavou 26.10.2023

Teď už vám sem samozřejmě pustíme rádi Ivanku, předáme ji slovo. Ivanko je to tvoje (potlesk). Takže Dan mi rozsvítí, vid' Danečku nebo nic nevidím. Vítám vás tady už po mnohokráté ve Žďáru nad Sázavou, už jsem tady jako doma, v Sokolovně, necvičím (Ivanka se směje). Cvičím hmotné vědomí vašich těl z toho, co vydržíte a co ne, už se na to zase těším. Máme tady dotazy místní, některé jsem si přivezla ještě sebou, není jich moc a tak dobře poslouchejte, ať to všechno zvládneme.

Máme pro vás ještě připraveno po přestávce jedno krásné představení, no to uvidíte. Tak, k tomu prvnímu vytištěnému dotazu a spíše to není dotaz, ale povídání, velice krátké, na doladění poslední nahrávky, která byla v Trutnově minulý měsíc. Kdo jste slyšel nahrávku, tam se jedna mladá krásná žena dotazovala, protože měla za sebou docela dramatický příběh, který byl jako z učebnice od IA, kdy opustila svého muže před nějakým časem a ohromně ji zatratil a zkritizoval její 16-letý syn, kdy ona sama o sobě řekla, že si to zasloužila, protože ví, že to samé před 20 lety udělala svoji vlastní mamince. A na to navazuje, jenom abyste věděli, kdo to neslyšel, její vlastně poděkování, které přišlo za týden, abyste věděli, jak věci dopadly. Protože této ženě jsem vlastně doporučila, aby se jako prvním krokem obrátila směrem ke svoji matce a nejen nitrem, ale i svým tělem ji přinesla své pochopení, aby došlo ke smíření. Pak mohou nastat další opravné kroky a tak poslouchejte, co se dělo do pár dnů.

Ahoj Ivanko, dnes ti píšu již podruhé, ale tohle prostě musím. V sobotu v Trutnově jsem měla dotaz ohledně mého 16-letého syna, který se mnou nekomunikuje a řekla jsi, že je důležité urovnat vztahy s matkou. Od té doby jsem o tom přemýšlela a dnes jsem se za mamkou sama vypravila. Měla jsem nutkavou touhu omluvit se jí za to, jak jsem ji tenkrát odsoudila. Nevěděla jsem, jak začít, ale věděla jsem, že to, co cítím, je skutečné a nebudu se muset do toho nutit. Nejdřív jsem se jí svěřila s tím, co na mě teď můj exmanžel vymyslel a u toho mi začaly téct slzy, ale nepatřily situaci s exmanželem, ale tomu co následovalo. Mamka se na mě chvíli dívala, sedla si ke mně a opravdově mě objala a to už jsem řvala jako kráva. Řekla jsem jí, jak moc mě to mrzí a že už vím, jaké je to žít s někým s kým ti není dobře a že jsem neměla právo ji odsoudit. Musím říct, že si ze svého dětství a života pamatuju hodně věcí, ale nepamatuju, že bych někdy byla v mámině náručí tak dlouho a bylo mi tak neskutečně dobře. Ivanko pokud uznáš za vhodné, přečti to i ostatním jako zpětnou vazbu o tom, že to skutečně funguje. Z celého srdce ti za vše s láskou děkuji.

Víte, teprve tehdy když si můžete ověřit to, co vám říkám na svých vlastních životech tak, jak to pracuje, pak byste měli být skutečně nakloněni k tomu mít víru, ale to už není slepá víra, to už je vědění, to už víte. Slepá víra je, když v obdobích, které ještě ve vyučovacích třídách představují černá a bílá magie, nemají nic s pokorou ještě společného, ale jsou nutné k průchodu, jsou velmi nutné a velmi důležité a vy moc

dobře víte, že i já vnímám vše takové jaké je. Kdybyste si neprošli všemi vývojovými fázemi, nemohli byste dnes odcházet z této skupiny a odkládat své odpory, kterým jste donedávna ještě nerozuměli. Takže věci, které si nemůžete ověřit, jsou vaší slepou vírou, ale věci, které si už můžete ověřovat, jsou vaším věděním a tohle je pro vás docela podstatná informace, na které byste měli stavět základ vašich budoucích kroků, to si pamatujte.

Teď tady mám krásný dotaz a o tom vám ještě musím něco říct, protože to je muž, který mi píše několik let. Je ze Slovenska, jistě si budete pamatovat, vyprávěla jsem vám kdysi v Jičíně o něm příběh, kdy byl bohatým mužem na vysokém postu a ve velice krátké době o tento post a o bohatství přišel. Bylo v době, kdy si myslel, že se mu nemůže nic takového stát. Abyste rozuměli všem vrstvám společnosti, protože vy jste Duchem všech. Role a to už víte, jsou vaše lidské osudy, to znamená, že vy nemáte tady hodnotit nikoho. Vaše nestrannost je to, co potřebujete získat, abyste získali nadhled nad tím, co tady znamená lidské tělo. A proto tento muž tohle zažíval. Je pravda, že to trvá léta, to už je mnoho let, tuším 4 až 5 let, co jsme se poprvé setkali. On už udělal velký pokrok, ale do této chvíle pořád ještě vyhlíží změnu. To znamená, že se mu nelíbí ještě, že neustále má málo peněz a práce není v dohledu taková jaká by byla a on proto skutečně udělal hodně. Ale tím, že se toho chcete zbavit a že se nestabilizujete v tom, že ještě pořád je to super, mám co jíst, mám střechu nad hlavou, i když těch peněz mám málo. Pozor Satan tlačí, Satan tlačí pak třeba přes partnera, přes děti, které chtějí dárky nebo chtějí nějaké jiné prožitky, partner třeba také. Vy musíte odolat, být spokojeni s tím co je, jinak bude hůř.

Minulý týden přišel další jeho dopis, kdy řekl: “Ivanko proboha, mně zjistili cukrovku.” A já jsem mu odpověděla: “Ano, já jsem ti říkala, že jsi mohl být jenom chudý a bez cukrovky.” Negativní emoce, vidíte, způsobí, že se vyvine ještě nemoc a ta bude toho člověka vysávat ještě víc, protože budete potřebovat já nevím inzulín, nějakou jinou stravu, všechny takové ty zaopatřující věci, které se tam odehrávají. Takže vrchol optimismu v době, kdy nemáte moc peněz je - může být ještě hůř, ale zatím jsem zdravý. Ale tento muž pak za týden napsal nádherný dopis, který teď potřebujete si poslechnout, abyste viděli, co se může i odehrát a jak si může i zahrát sám člověk se sebou takové malé divadlo. A tam poprvé pochopíte, co vám může pomoci, poslouvejte.

Ahoj Ivanko, dnes ráno som si zo seba urobil srandu, po zistení, že mám vysokú glukózu, ktorú mi namerali, som si napísal dnes fikcie budúcnosti, kde som zakomponoval svoje najväčšie obavy a sarkasticky som sám seba zosmiešnil. Veľmi zaujímavé však je, že hneď som mal lepšiu náladu a neviem čím to je.

Já vám to teď vysvětlím a pak vám přečtu tu nádhernou fikci, budete se válet smíchy teda jako jo. Ano, jestliže já si umím udělat ze sebe legraci i přesto, že vidím opravdu černě věci, ale s tím, že dám nadsázku, tak už si nepřivlastňuju odpory tohoto těla, poslouvejte.

Optimistická fikcia, čo ma čaká o desať rokov. Stále som zamestnaný na úrade, ráno do seba hodím pol rajčiny, zapijem vodou a utekám na autobus. Na Zochovej sa po dávke inzulínu odhodlám prudko vyšprintovať k prichádzajúcej električke, nevedí mi ani slepecká palica a o pár prstov menej na nohe. V agentúre ma familiárne prezývajú Matúš Allem. Mám špeciálny počítač s hovoriacou klávesnicou, pretože som slepý. Som najstarší zamestnanec v inštitúcii, kde priemerný vek je 34,7 roka. Teším sa na výplatu. Hneď v prvý deň po výplate pre istotu zaplatím všetky faktúry za byt a energie, aby ma nikto tento mesiac nesankcionoval. Zostáva mi 1,36 euro na deň až do ďalšej výplaty. No nie je to až tak zlé, čo? Po zvážení si kúpim jednu rajčinu a fľašu minerálky. Rajčinu si rozdelím na 5 častí lebo dietológ mi odporučil jesť v malých dávkach aspoň 5x denne. Občas si vyhodím z kopýtka a doprajem si 10 dkg tresky. Život je krásny, lebo ešte v 63 rokoch mám prácu a teším sa na dôchodok, ktorý príde čoskoro. Som naň pripravený, lebo predvlani som si kúpil dvoje rifle a tri páry ponožiek. Teším sa na deti, mávam s nimi každoročne jedno stretnutie 24 decembra. Tento rok bude aj kapustnica, lebo som niečo ušetril.

Pesimistická fikcia tam je tiež. Už päť rokov si pichám inzulín, vlani mi odflakli tri prsty na nohe, noviny čítam už len končekmi prstov. Byt som opustil po rozvode pred 9 rokmi, prácu nemám, ale viem do ktorých kontajnerov na sídlisku sa ešte dá dostať. Občas nachádzam celkom chutné zvyšky jedál a oblečenie je parádne, nevedí ak je o jednu veľkosť väčšie. Spávam na lavičke v parku a keď prší, tak výborná je aj hlavná stanica, aspoň som v suchu. Príjem nemám veľký, ale za tých 500 nazbieraných plastových fliaš sa dá celkom slušne 2x do mesiaca sa navečerať. Televízor ani kino už mi chvalabohu nechýbajú, rád využívam bielu paličku aj na iné účely, lebo pri kontajneri býva tlačienica.

Ano, hneď vám bude tady líp, pretože tady to ešte nemáte, rozumíte mi? Vy môžete svého Satana tela, ktorý vám predhazuje ty nejhorší věci, vždycky umět odstrčit, vždycky můžete mu něco říci ve svém okolí. My jsme nedávno byli v Trutnově, už jsem o tom dnes mluvila a tam bylo překrásné vystoupení dětí, postižených dětí. Zahrály nám nádhernou pohádku O perníkové chaloupce. Sál burácel, řval smíchy, opravdu ty děti byly úžasné. Ony improvizovaly, byly tam opravdu velice komické scény, kdy rozesmály opravdu celý sál. Vlastně celý sál v kostele, protože představení bylo v nádherném kostele, kde se topilo. A můžu vám říct, že ten optimismus těch dětí tomu sálu obrovsky prospěl, bylo to nádherné, vidět jak člověk, který prožívá nějaké drama se svým tělem, které není zdravé, je nějakým způsobem omezené, buď v pohybu nebo jiným směrem, že tito lidé se umí radovat a umí rozdávat. A když jsme potom tleskali na konci, tak všichni plakali, všechny děcka plakaly. To bylo opravdu krásné, byli jsme všichni dojatí. Děkujeme Martinko, tys to zařizovala, moc je pozdravuj, uúú uch uch až se mi zhoupnul hlas. Tak.

Milá Ivanko, poslouchám vás už nějaký čas, pomalu jsem se dostávala do praxe. Vaše slova už nejsou tolik potřeba, protože vidím, že praxi si stejně musím odžít sama. Ano výborně. Nicméně teď už mě ten můj plán skutečně zaskočil. V pondělí jsem se dozvěděla, že můj bývalý přítel spáchal sebevraždu. Samozřejmě vlna emocí je silná. Občas se mi daří to

pozorovat, občas si to plně prožívám svým tělem, ale beru i to, že si to musím prožít. Chápu, že když už ego ho tak mučilo, tak jinak nemohl, ale i tak je to pro všechny strašný šok. Chápu, že nás to má prozkoušet všechny a že jsme si to všichni vybrali. Ale k té otázce, pokud byste měla chvíli čas a náladu. Mohla byste mi napsat anebo říci na povídání co to vlastně sebevražda je? Je to nějaký dluh z minulosti? Děkuji moc, pokud odpovíš i pokud ne. Už jen to, že mám aspoň nějaké informace, tak mi to teď pomáhá. Hezký den. Jana

Pamatujte si, že základ je v tom, že vše je hotové, to už víte. Program hmoty planety je naprosto stejný jako program malého hmotného tělíčka porozeného miminka, který se rozjede před tělem, kde vyjede plán. Každý den si tohle miminko, ten malý člověk, který pak dorůstá do dospělosti, prožije všechno, co ten den má. Každý poryv těla, ať plusový nebo mínusový, pokud se to odehrává ve 3D. A to si odžije až do posledního bodu B, kdy pak odkládá tělo a zavíjí se zpátky. To znamená, že pokud dnes někdo spáchá sebevraždu, je naplánovaná v hmotném těle a neuděláte s tím nic. A pokud vy toho člověka máte ve svém osudu, pro vás platí stejný program. To, že vy máte svůj osud spojený s tímto dějem, který tam zasahuje. Tady se skutečně zbavíte všeho pouze stavem respektu, že ten člověk byl vlastně předurčen odložit své tělo nějakým způsobem v uvozovkách dříve, tak jak se to zdá běžně lidským jedincům, ale není to tak. Ukončil ho v pravou chvíli, kdy měl. Neodsuzovat, nekritizovat, je zbytečné plakat. Každý z lidí, které měl okolo, pro každého toho člověka je ten příběh nějakým způsobem důležitý. Každý má jiný motiv a to už si musíte samozřejmě přebrat každý jednotlivec, který byl v jeho okolí.

Bud'te zdráva, posílám dotaz pro případné zodpovězení při besedě. Prosím o vysvětlení jedné krátké pasáže ze zjevení Jana. Vím o tvých skutcích, nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký, ale že jsi vlašný a nejsi horký, ani studený, nesnesu tě v ústech. Děkuji, Pavel.

Tak. Vy už víte, že se pohybujeme mezi dvěma, v uvozovkách budeme tomu nazývat, médii. Jedno je hmota, těžký fyzikální zákon, do kterého jste se narodili, když jste byli vyhnáni z ráje. A druhý je váš cíl, to znamená vaše duchovnost, která se naplňuje každou inkarnací, přes zkušenost vaší částí Ducha neboli Duše. To znamená, že v období 3D nejste ani hmotou a ani Duchem z vašeho pohledu. Zjevení svatého Jana zde nahlédá v pozici lidského jedince, který mu i do dnešních dnů mnohé nerozumí. Proto se tady uvažuje v tom středním toku. Ani studený, ani horký je střed, kdy nejste ani ryba, ani rak. Jste takzvaně vlašný a tím pádem Božství vás neudrží ve svých ústech, to znamená nemůže vám sdělit skutečné informace. Ty se dozvíte teprve tehdy, až pochopíte kým jste. To je výklad této pasáže zjevení svatého Jana. Já jsem se nedávno zmínila o tom někde, myslím si, že to snad bylo i nahrané. Ano blíží se to k vám, ale ještě není čas, ještě musíte nějaký čas vydržet, než se pustíme do vysvětlení celé apokalypsy. Ale není to skutečně nic jiného než dovysvětlení kým vy jste a co se odehrává při zborcení pocitů neboli smrti Ega, pocitu, že jste lidským tělem a člověkem. Každý z vás je Bohem, a abyste se sjednotili se svým Božstvím potřebujete přijmout váš

osud se vším všudy bez útoku vašeho lidského těla. To je jedinou základnou, ze které můžete vycházet. Tak.

Dobrý den Ivanko, moc jsem se na tebe těšila a jsem ráda, že tě zase vidím. Mám dotaz ohledně syna. Je mu 24 let, trpí epilepsií po operaci hlavy v roce 2015. Záchvaty jsou bez křečí a ztráty vědomí, ale i vnímá, ale po skončení záchvatu si nic nepamatuje, nejenom záchvat, činnosti, které vykonával, místo kde je. Pokud se to stane mimo domov, neví co tam dělá a tak podobně. Pak se třese, má zimnici, která trvá chvíli a pak během dne následují pocity deja vu. Záchvaty jsou nepravidelné, 3 až 4 za den, 2x v měsíci. Po dopoledních hodinách vždy mu pomůže spánek 2 až 3 hodiny. Poté se již záchvat nedostaví. Ivanko moc děkuji za odpověď, pokud zde ve Žďáru nebo někde jinde. Měj se moc hezky, Zdravím, Mirka.

Mirečko, pokud je to vždy v určité části dne, tak může evokovat jeho tělo vzpomínka na záležitost, kterou prudce odmítnul. Já jsem se kdysi zmiňovala o tom, že třeba když budete trpět silnýma migrénama, tak vždycky se vám objeví migréna, a to si ze začátku nebudete všimát, za určitých pravidelných podmínek, kdy jste v minulosti zažili nějaký obrovský odpor, kterým jste odmítli nějaký děj. Dnes už nebudete mít něco podobného, ale obava těla o to, aby nad vámi neztratila nadvládu, bude pracovat ve stejných relacích. Dejme tomu 3 hodiny odpoledne, je deštivo, nesvítí slunce, někdo zazvoní. Stejný děj, který nastane, bude tomu tělu připomínat něco, co už si vědomě nepamatuje. Zkuste vysledovat v jaké dny se to děje, při jakých bližších podmínkách a zkuste si o tom popovídat. Je pravda, že tady už prošel asi nějaký i mechanický operační zákrok, ale to nevádí. Tělo může odmítat různé jiné věci. Na toho človíčka bych si musela sáhnout, abych zjistila časový záznam, ze kdy to je a tady na to není prostor. Doufám, že to stačí aspoň takhle. Kdyžtak si o tom někde popovídáme. Já teď přesně nevím, kdo z vás píše, kdo je Mirka, ale kdyžtak přijď. Tak.

Srdečně vás pozdravujem. Mám 54 rokov. Donedávna som prežíval ťažký život, tak som hľadal ako si pomôcť. Hľadal som, čítal, najskôr Šlabikár šťastia, rôzne iné, teraz čítam Vo svetle pravdy, tam píše syn človeka, Duch pravdy Abdurasin, že s Bohom a z neho nemáme ani iskričku, pretože človek je vďaka vôli Duchu svätom, Duchu pravdy, ak chcete. Vy prednášate, že sme Boh. Videl a počul som všetky vaše prednášky, sú veľmi pozitívne a hľadám zmysel, pravdu života. Hoci spejem k lepšiemu, stále mi naskakuje vnútorný softvér negativity, ktorý sa rozbehne a ťažko ho zastaviť. S úctou Ivan.

Ano. Pamatujte si, tento vnitřní software negativity a to vy už víte, má zabudované každé lidské tělo. Čím silnější je, tím silněji vás ovládá a hmotná samozřejmě složka, neboli Satan budeme tomu říkat, ale nebojte se toho jména, je to jenom název hmoty. Je to synonymum hmoty. Tento software, jak tomu říkáte, je velice dobrou věcí, protože kdybyste neprošli všemi událostmi ve stavu tak, jak jste je kdysi prožívali a mohli jste ovládat vůli člověka jednotlivý děj a jednotlivé životy, tak byste nerezonovali s celkem, to znamená s celou planetou. Dnes už víte, že každý z vás a už se tak nazýváte, že jste

buněčky, máte tak na facebooku. Ano, to je docela krásné přízvisko, protože skutečně vy bez sebe, ať se to člověku zdá nebo nezdá, nemůžete dát ani ránu, neboť spolupracujete na vaší výuce. A vemte si, kdyby bylo na vaší vůli, tak odvrhnete a vzdálíte se od všech tzv. negativních lidí a to by vám neprospělo, protože právě oni vám přinášejí ty nejdůležitější prožitky. Vy to totiž o sobě musíte sami vědět, jak reagujete a pak si to samozřejmě nesmíte vyčítat, což taky je ale zabudováno a úbytek těchto negativních emocí pomalu a jistě sám bude odpadávat. Takže tento software toho odmítání je tam nastaven dobře. Podle toho člověk zjistí, podle nějaké dramatické situace, jak reaguje jeho tělo, v jaké fázi je. Někdy budete velmi překvapeni, kdy po letech křečí a negativních útoků zažijete najednou stav, kdy vám bude jedno v podobné situaci, kdy v minulosti jste běsnili a dnes zažijete nádherný klid. Ano, to je posun. Takže, ano, mnoho věcí, které tady byly ve 3D, je opravdu náročně postavených a věřte mi, že lidé, které budete anebo dříve jste je třeba v obdobích bílé nebo černé magie považovali za velmi dobré a budete je slyšet po letech, tak vám to tak nepřijde.

Já teď budu mluvit anonymně o jedné ženě, kterou mám velmi ráda. Vy víte, že mám mezi přáteli veškeré hladiny. Ano, já miluji veškeré lidi na planetě, jinak bych vám nemohla, a jsem nestranná, přednášet pokoru. Pro mě nikdo tady není špatný. Ať je to někdo, kdo vodí lidi do deštných pralesů a podává jim tam látky, ať je to někdo, kdo ukazuje minulé životy, protože všichni jsou svými učiteli na svém pravém místě. Ale zrovna minulý týden přišel jeden docela důležitý dotaz. Já se tam bohužel nedostanu, protože my jsme totiž už čtvrtý, pátý den na cestě. Byli jsme ještě na cestě a několik dní jsme strávili v Ostravě, což možná někteří neví. Proto se dnes musím omluvit některým, kteří posílali na počítač dotaz, protože bude zodpovězen až na příští besedě. Já jsem si ho po cestě nemohla vytisknout a nedostanu se na něj, takže bude zodpovězen až příště. Ale zrovna přišel teď a přečetla jsem si ho samozřejmě, dotaz od jedné ženy, která nebyla dlouhá léta na přednášce jedné ženy, která ukazuje velmi dobrým způsobem a umí to velmi dobře, minulé životy. Člověk, který bude v této hladině samozřejmě a neví to, jinak je velmi hodným, slouží hladině bílé magie, neboť pokud ukážete černému mágovi, co vše se mu dělo v minulosti, pozor v iluzi hmotného těla, protože vy jste totiž, už to dnes víte, nikdy nebyli žádným hmotným těle, byli jste vždy Duchem. Takže jestliže vám tělo, buď vaše anebo přes někoho jiného, ukazuje minulé životy, tak se jedná ještě o hru a důležitý krok ve vývoji do bílé magie, kdy černým mágům je ukazováno, co všechno se jim bude dít a budou sklízet po době, co sami činili. Je to důležitý přechod z černé do bílé magie. A ta žena, která teď mi napsala, říkala, že byla na přednášce této ženy, která to dělá velmi dobrým způsobem, ale po mnohých letech. A mezitím žena, která mi napsala, mě poslouchá už nějaký čas. Když dlouho nepůjdete na stejné místo, pak pochopíte, že se cítíte úplně jinak. A tato žena napsala krásný dotaz. Napsala dotaz této ženě na pódiu, tak jako si představte, že jsem to tady já, o hadí síle, což Satan nesnese. A ta žena, která je velmi hodná, vyučuje Krista také, protože pozor, nemylte se, Krista uctívají i černí mágové i bílí, veškerá hladina lidstva ho nějakým způsobem zpracovává. Tak začala bouřit, začala se zlobit a bouřila opravdu velmi silným způsobem. Ano, Satan nechce, abyste znali pravdu o hadí síle, která spojuje v konečném procesu tzv. mystickou svatbou, stav hmoty a stav nebe. Byli jste vyhnáni z ráje, abyste si připadali eóny časů jako hmota. A každým vaším inkarnačním

životem jste se otáčeli a přibližovali jste se k vašemu vysněnému cíli. Představte si, že je to jako vrtačka, která provrtá hmotu a vy můžete pak projít přes zkušenosti, což je hrot břitu vrtačky, tím tunelem směrem do své původní reality. Na tu si pak stoupnete, ona mlčí a pak vám najednou slouží.

Já teď budu vyprávět příběh, který jsem slyšela včera večer od jedné ženy, která tady sedí, abyste věděli, jak pak slouží hmota. Tato žena nemá žádné jiné dary, už je odložila, je obyčejným člověkem a žije ve velkém domě, teda dojíždí do něj přes léto, přes zimu ne a stará se o něj a tak je tam ráda, protože ten dům miluje. Dře, maká tam jako šroub. Nedávno si tam topila a z krbu vynesla popel na hnojiště, na kompost, ale on už byl vychladlý a šla si lehnout s tím, že druhý den ráno půjde do práce. A po mnoha hodinách, aniž by měla nějaké vjemy a nemohla to cítit, byly zavřená okna, nefoukal vítr, najednou ucítila závan jako ohně. V tu ránu vědělo tělo, co to je. Hodila na sebe plášť a vyběhla ven na zahradu a tam skutečně hořelo, vlastně a doutnalo v obrovském žáru to hnojiště. Kdyby bývala by odjela pryč, tak by možná shořel celý dům. Tohle už se netýká darů. Dary jsou nastaveny jiným způsobem. Ty musíte odložit, to vy víte, neoporovat s nimi. Kdysi jsem vám vyprávěla, jak se Satan pokoušel mi vnutit přes vůni fialek, kdyžtak voněla otiskovací hmota, abych věděla dopředu, že za 5 minut zazvoní člověk, který mi ty otiskovací hmoty a otisky vezl z ciziny. Na tohle musíte zapomenout, tohle už dar není. Tohle už je služba hmoty, je to znamení, že jakékoliv nebezpečí, které by eventuálně hrozilo, při němž budete ochráněni, protože jste prokázali, že nebudete útočit, ani na ději minulostním ve vašem osudu, ať je jakkoliv náročný. A tato žena ho náročný hodně měla. Přijala všechno a všechny. Hmota lehá, začne se lísat jak pejsek a začne sloužit. Toho se dočkáte všichni ve svůj pravý čas až prožijete mystickou svatbu.

Milá Ivanko, děkuji za vaše povídání, moc mi pomáhá. Prosím o váš názor. Moje dvouletá vnučka se narodila jako neslyšící. Má voperovány kochleární implantáty, slyší, mluví. Její dva bratři, starší o 4 roky, mladší pět měsíců, slyší a jsou zdraví. Prosím o čem by mohla být příčina u vnučky. Děkuji Věrka.

Teď jsem nepochopila, kdo je starší, na tom nezáleží, zkrátka dva bratři jsou zdraví. Poslyšte, každý jedinec, který se narodí, je v tom geniálním a precizním stavu takový, jaký se narodí. To už jsem vám kdysi vysvětlovala, když se třeba k nám narodil náš Raffael. Ten človíček dneska je učitelem a učebnicí pro mnoho lidí. A teď si představte, že rodina potřebuje pomoci. V jakém způsobu potřebuje pomoci? Mnoho lidí si myslí, že když kolem sebe má lidského tvora, který má nějakou nedokonalost, že je to špatné. Potřebujete zjistit, že to tak není, že máte ukojit svou touhu po tom mít ty nejkrásnější a nejdokonalejší děti. Zjistíte, že dokonalost tkví v něčem naprosto jiném.

Třeba pro nás dnes Raffael znamená neuvěřitelnou věc, pro všechny lidi okolo vás, mnozí ho znáte. Je to úžasný tvor, který je šťastný a jenom svou blízkostí, když přijde někam, tak opravdu roznáší světlo mezi druhé. Já jsem ho nedávno viděla, protože jsem byla ve Francii, kdy on bral objednávku, protože už je to velký kluk a pomáhá v penzionu. Bral objednávku lidem na ubytování. Jak žertoval, jak se smál, jak si povídal do toho telefonu, to mnozí zdraví nedělají.

Tady když pouze je neslyšící, buďte rádi, radujte se z každé věci, dnes mluví, dnes slyší, protože se to dalo vyřešit. Neřešte to jako problém. Třeba něco nechtěla slyšet a zároveň si přišla vyřešit svoji věc a zároveň přišla ku pomoci celé rodině, aby ji uměla přijmout taková, jaká je. Vždycky je to ku pomoci všech a všichni jste ji potřebovali. My jsme kdysi v rodině totiž měli hodně jedinců, kteří toužili po dokonalosti a byli ctižádostiví. Takže ten Raffael byl pro nás boží pomocí. Tohle uvidíte vždycky, když se na to podíváte nestranně. Tak.

Ivanko mám tě ráda.

Jéé Čekynka haf.

Otazka: A ty? (smích)

Ano, já taky. No to je úžasné a ona fakt štěkla. Je to možné? Já jsem ji nikdy neslyšela štěknout. Tak.

Dobrý den Ivanko. Děkuji za všechna moudra, která nám trpělivě předáváte. Přesto, že vás poslouchám pár let, nemohu říci, že jsem vše slyšela, neboť téměř vždy při poslouhání přednášky usnu.

No já se nedivím, to píše hodně lidí. Já jsem dostala od otce takový asi tón hlasu, při kterém se dobře chrápe (smích). A je to i asi jako i kdybych povídala nějakou pohádku. Já jsem to kdysi zažila u mé rodiny, kdy jsem četla mým dvěma vnukům tehdy jenom žijících, protože tři další se ještě nenarodili a pomalu se scházela na té jedné obrovské manželské posteli celá rodina. Pak přišla jedna dcera, druhá dcera, jeden zeťák, druhý zeťák a když už poslední zeťák tak jako klímal, ostatní všichni spali. Všichni na hromadě na té jedné posteli, tak ten Paolo mi řekl: “Mami, ty by jsi měla číst pohádky v rádiu celému národu. Protože i když ještě moc nerozumím česky (to mi říkal v angličtině), tak teda to je úžasné, jenom ten tón, ten tón a spím jak mimino.”

I když jste zmínila, že váš hlas je příjemný i pro ty, co neznají češtinu, napadá mě, jestli to neznamena to, že nemám vaše slova slyšet. (smích).

To si přeberte vy sama.

Říkáte, že nemáme vlastní vůli, že je vše dané, sami nic neovlivníme. Jaký to má pak smysl, když nemůžeme nic ovlivnit. Máme čekat až naše odpory samy zmizí?

Tak. Ano i to je pravda, ony opravdu zmizí samy. Nicméně vy jste božství, které si obléklo děj. Jako člověk neovlivníte nic, jako Bůh ovlivníte naprosto všechno. A to teprve se dozvíte až skutečně se zastaví odpory. Vysvětlím. Vy jste Vědomí svého těla a jste Vědomí všech ostatních těl a teprve tehdy až vaše hmotné tělo nebude útočit na všechny ostatní lidská těla, teprve tehdy ovlivňujete svojí přítomností, i kam vkročíte či nevkročíte, děj. Ale současně je nastavený děj v ději planety, to už jsem vám před chvílkou vysvětlovala. To znamená, že je už dáno, v kterém tom životě úplně umenšíte odpory svého hmotného těla a stanete se Božstvím a děj budete vnímat či ne. Máte vůli

Boha a to je vaše skutečná realita a ta se děje. A teprve tehdy až tohle pochopíte a odpadne tělní vlastně útok, zažijete skutečný stav. Není to ale tak, jak si to představuje ještě bílá magie. Nedávno jsem o tom mluvila někde na nějakém setkání.

Jednou mě, abyste mě pochopili, vysvětlím. Nedávno na facebooku, je to asi rok, možná rok a půl, jsem vyprávěla můj příběh ještě s moji maminkou, když jsem přišla domů a její tělo na něco zaburácelo. Tehdy já jsem pro moji maminku měla nějakou odpověď, nějaké vysvětlení a bylo mi naprosto jedno, že moje maminka, neboli tělo maminky burácí, protože já jsem usměrnila její tělo před Duchem, který něco pochopil. A ona skutečně asi po 5 minutách mlčení pak úplně odložila původní útok. Pohladila mě, dala mi pusku, vše se zarovnal. A najednou tam na tom facebooku tam nějaká žena se zeptala a říká: “Ivanko, jak je to možné, že když už ty nemáš odpory svého těla, že se ti dějou takové věci?” A já jsem ji tam odpověděla, ale mě se nedějou. Rozumíte mi? Chápete to? Bílá magie si představuje, když přestanete něco dělat, jakoby negativního, tak dostanete za odměnu změnu. Ale pozor, uvědomujete si, že ještě bílá magie tím pádem si myslí, že se dá změnit děj hmoty, ale on se nedá změnit. Je to naopak. Vy procházíte později dějem, nemáte odpory těla. Takže i když někdo vedle vás bouří, i když se dějí dramatické věci, tak vy je nevnímáte. Pro vás neexistují. Tohle je skutečná realita. Vidíte ten kalkul bílé magie, že se dá něco změnit, to je má dáti, dal. Já ti něco strčím a dostanu něco za odměnu. Takhle to nepracuje. To je ještě vypočítavost ega, kdy si myslíte, že něco můžete ovlivnit. Nemůžete. Nemůžete, protože součástí vašeho děje jsou i druhá lidská těla.

Čím déle vás poslouchám, tím více si uvědomuji svoje odpory malé i větší a mám pocit, že se nedoplatím.

Nebojte se, neplatí se za každou drobnost, to byste se skutečně z toho zbláznili. To nejde. Platí se po určitém úseku, kdy najednou vám něco dojde, tak se zaplatí celý úsek. A to už je skutečně nastaveno, kdy a jak platit budete a co se bude odehrávat.

Probíhají platby pouze skrz nemoci, bolesti fyzického těla a trhliny v psychické pohodě nebo i jinak?

Ano, probíhají přes nemoci, bolesti fyzického těla, trhliny v psychické pohodě, pozor, i když to už může být zase odpor. Ale může to být i únavou prosím vás. I tohle je samozřejmě platba, kdy budete prožívat třeba stav několikaměsíční, kdy budete úplně velmi unavení. Budete se doslova plazit. Zase neodmítat, čím více budete odmítat, děláte nové odpory, nemůže se rychle všechno napravit. Nemůže přijít k opravě a k náběru zase fyzické síly.

A ještě trošku ze zvědavosti. Co si myslíte o osobnosti Karla Gotta? Děkuji za případné odpovědi. Přeju vám krásné dny. Ivana.

To je zajímavé, už to proběhlo na několika místech, jste se mě ptali na Karla Gotta. Ano, on byl velmi dobrý. Měl nastaveno docela velikou pokoru. Tam byly jiné nastavené věci, které byly v nepokoře přijaté, ale byly tak zamaskované, že on sám nevěděl a netušil proč to má. Jednak leukemie, a to už moc dobře víte z mých přednášek, je

způsobována vztahem k penězům. Teď jsme o tom mluvili v Antakaraně. Tam byly také lidé zvědaví, ptali se na tyto věci. Původní jeho vlastně nemoc v lymfatickém systému byla ve vztahu k sobě. Když budete chtít být dokonalí a to Karel vždycky chtěl. Stačilo by, kdyby zpíval s láskou a rád, pak by mu to zpívalo naprosto stejně a krásně. Ale pokud chcete být dokonalí a lepší a lepší, tak si blokujete první čakru, což je jednička plus lymfatický systém a kůže. Tam vlastně se blokujete ve fázi Boha, ve vztahu sama k sobě, že jsem špatný, když mohu být lepší. To je první fáze.

Druhá fáze je leukémie, která přicházela později, kde byl velký renonc během posledních let, kdy se Karel soudil o mnoho milionů s finančním úřadem. Ale tam byly jistě asi prožívané nějaké odpory, což ten člověk samozřejmě nevěděl.

Zajímavé ale je, že jsem s ním zvláštním způsobem byla velice dlouho spojená. Věděla jsem, že se nikdy nesejdeme, ale že je důležitou vlastně osobností, která tady na veřejnosti je. On vám ukazoval opravdu úctu ke každému člověku, který ho poslouchal. A hodně věcí měl opravdu velice dobře zpracovaných. A pamatuji si, že kdysi dávno, tuším v roce 1981, vyšla jeho knížka Jak to vidí Karel Gott. Já jsem ji kdysi četla, mám ji doma, ale léta jsem ji neviděla a teď jak se stěhuju, tak shodou okolností mi přišla do ruky, jak beru každou vlastně knihu a ukládám ji do přepravky, abych ji převážela. A tam si pamatuju, nečetla jsem ji teď znovu, ale pamatuju si velmi dobře, že on tam popisoval okamžik, kdy v jedné chvíli ležel na posteli, odpočíval a najednou se viděl shůry. A tohle se stává opravdu už dobře vyvinutým jedincům, kteří nemají úmysl se vymísťovat a stane se to automaticky jenom proto, aby začali přemýšlet o tom, kdo jsou a jaká je skutečná realita vašeho života.

Takže Kája byl perfektní skutečně. Pak existují ještě odpory těla, které můžete zažívat obráceně. Vemte, když se vám nebude váš život líbit, budete mít odpory k tomu, co prožíváte, chcete ho opouštět. Ale naprosto stejným odporem je, když máte tak krásný život a chcete ho žít dál a nechcete opustit ty se kterými žijete. Když vím, že mám malé, krásné děti, krásnou, hodnou ženu a mám je teď opustit a nechce se mu opustit, tak je to naprosto stejný proces jako z toho obráceného hlediska. Takže vždycky ten osud je vybraný tak, abyste se v něm něco naučili. Akorát to potřebujete lépe pochopit, abyste byli schopni v každém okamžiku zareagovat správně. Za prvé by se mi můj život měl líbit, neboť jsem si ho zvolila a je mým životem nastaveným. Takže i když se dějí náročné věci, tak je přijmu takový jaký je. Kristus taky neutekl od svého kříže a nechal se ukřížovat, když to v osudu měl. Jenom vám znázorňoval, jak si nesl ten svůj kříž na svých zádech, což je jediné k pochopení tak, že si máte odšlapat krok za krokem, den za dnem svůj vlastní osud, nic jiného. Anebo v druhé variantě, když budu starším člověkem, budu mít krásnou mladou rodinu, přišel můj čas, musím odejít a rád. Tohle jsou splněné obě varianty. Jinak to nejde. Tak.

Dobrý den. Nějakou dobu se snažím přijímat manželku takovou jaká je. Vyčítá, kritizuje, pomlouvá, křičí na děti atd., atd. Čím víc se snažím na tom pracovat, respektive být klidný, tím víc ona je ze mě špatná, v uvozovkách "v prdeli". Je vidět, jak se trápí a vadí jí moje změna. Už se bavíme i o rozvodu a o péči o děti 7 až 10 let. Chtěl bych vědět váš názor

na střídavou péči, které bych chtěl v případě rozvodu dosáhnout. Děkuji, Ruda.

Tak. Víte, ego když je velmi silné, to znamená, když se třeba ta žena chová takhle v těch silných protikladech a útocích a vidí u vás pokrok, tak naopak, když je veliký rozdíl mezi jedním a druhým tělem, tak nastává takový střed, kdy naopak to druhé ego bouří mnohem víc. Ono totiž nedává to, že vám se to daří a jí ne. Jo tam je opravdu proces nepochopení, protože její ego, neboli hlas těla je tak silný, že nedokáže zmírnit svoje věci. Tady stačí jenom soucit. Když bude ten partner mít to ego slabší trošku, může zapracovat i na tom, že přijde a zeptá se vás, nebo řekne:” Podívej se, já bych to taky chtěla a nedokážu.” Ale člověk, který bude hodně tvrdohlavý nebo dominantní tohle neumí, aby spolupracoval na tom, jak umenšit nebo vyřešit problém.

Pokud by došlo k vašemu samozřejmě rozvodu, doporučuju opravdu ponechat si klid a mír. Nikdy neútočit na stavy toho druhého těla, hlavně před dětmi, protože ty děti si potřebují udělat svůj vlastní názor. Pokud budete útočit na to, jak se chová vaše žena před dětmi, tak děti milují oba dva rodiče stejně, to víte. Ano, měly by vidět dvě varianty a směly si vybrat. Nicméně střídavá péče je ano dobrá věc, ale je dobrá tehdy, kdy se ti dva rodiče domluví a dohodnou v klidu bez útoku na tu druhou protistranu. A tohle je v každé variantě jiné. Jsou lidé, kteří se domluví na střídavé péči a skutečně dodrží proces, kdy jsou v blízkosti, aby děti nemusely měnit školu. Aby se jeden z nich neodstěhoval velmi daleko a nechtěl ublížit třeba tomu druhému. Takže vy si potom musíte dohledat ty své konkrétní rozhodnutí a ty věci na kterých se potřebujete domluvit vzájemně kvůli dětem, abyste je neroztrhli.

Takže ano, každý rodič má právo být rodičem a má tam samozřejmě předvádět i ty své plusové charakterové vlastnosti a i ty své minusové. Nezapomeňte, že děti potřebují vidět skutečně oba dva rodiče s oběma vlastnostmi, s plusovými i minusovými, aby si mohly vybrat. A neuděláte nic proti tomu. Nemůžete zachraňovat svoje děti od emocí. Když to budete dělat, budou si všímat i těch emocí, které jsou pro vás nepřístupné a budou opakovat negativní emoce druhého těla, které se vám zrovna nelíbí. A tehdy je tam zapasován váš odsudek vůči partnerovi a bude vám blíž, protože vám to bude dělat tělo vlastního dítěte. Pozor na to.

Dobrý den. Na pravém prsteníčku se mi zkracuje šlacha, Dupuytrenova nemoc. Trvá to už deset let, možná déle. Před půl rokem jsem to zkoušel meditací vyléčit, ale naopak se to začalo zhoršovat. No jáje. Dnes vím, že bych to měl pouze přijmout jako platbu, ale nemohu najít přesnou příčinu, proč se to začalo. Chtěl bych se zeptat, zda ji mám stále hledat, nebo to není důležité pro přijetí? Operaci zatím odkládám a věřím. Děkuji, Ruda.

Rudo, já bych operaci neodkládala. Tohleto je platba za lítosti a teď před chvilkou jste tam měl ještě vlastně proces, kdy víte, že se asi blížíte k rozvodu, takže zřejmě ty lítosti tam někde v minulosti jste měl, proč se věci dějí, jak se dějí a chtěl jste je samozřejmě jinak. Tohle je platba. Ruce jsou vždycky v platbě buď z negativní emoce lítosti anebo nenávisti. Předpokládám u vás lítosti a to se musí zaplatit. Takže do budoucna, když se

naučíte teď, v nějaké době, nelítovat. Pozor, už i k tomu procesu, o kterém jsme teď mluvili, že se k vám možná blíží. I kdyby došlo k rozvodu, nemusí dojít samozřejmě, tak nezapomeňte, že své děti, že pocházejí z rozvedeného manželství, nesmíte litovat, protože i ony si to nabraly do svého osudu. Osud je kompletní a hotový a děje se přesně tak nám všem, jak se dít má. A přesně tak jsme ho potřebovali. Takže vidíte, že lítosti nad tím, co se děje, jsou zbytečné a jsou demolující tělo, které je přijímá. Lítosti de facto nejsou vaše.

Vy všichni jste božským Vědomím, které bylo naprosto vždy šťastné. Ale oblékli jste si kabát, který vám předvádí a ukazuje vám, že je vše špatné. Ukazuje vám odporama, že něco nechcete, že trpíte, že něco odmítáte. To není vaše, to dělá váš kabát. Když teda přijde ten proces toho útoku, že něco by vám bylo líto, smíte si s ním promluvit jako s druhým lidským tělem, směrem k sobě. Vy totiž nejste Ruda, vy jste Vědomí Rudy. Ruda je vaše číslo popisné, je domeček, ve kterém bydlíte, který se vám snaží namluvit, že jste někdo jiný. Děj je nastaven velmi dobře i s dějem právě proto, abyste se naučili žít bez lítosti.

Nedávno jsem vysvětlovala někde, jak to přichází. Představte si, že třeba teď vám někdo přijde něco udělat, v okamžiku, v jedné vteřině se to posune do minulosti a odplouvá to směrem do minulosti. Vy pokračujete v okamžiku teď, teď, teď v dalším kroku vteřiny vašeho dalšího života. Proti tomu minulostnímu činu je to v budoucnosti, ale ten, kdo vás otravuje, není manželka ani ten člověk, co vám něco přišel udělat, ale je to vaše vlastní tělo. To máte neustále na sobě přilepené. To tam pláče na čtyřce, kritizuje na pětce, vzteká se, odmítá na trojce, má vztahovky na dvojce a myslí si, že je někdo špatný nebo něco špatného na jedničce. Vy ne, vy jste chtěli ty věci a považovali jste je za důležité, aby jste je prošli a zjistili, kdo jste. Takže já bych na operaci šla, ale už další lítosti bych nedělala. Jinak se bude zase někde opakovat něco na rukách.

Ivanko zdravím a prosím o odpověď. Jaký máš názor na modlitbu Otčenáš?

Já už jsem o tom mnohokrát mluvila, ale vím, že nemůžete slyšet vůbec všechno. Tato modlitba patří do 3D světa, protože uvědomte si, že je tam zakomponovaná ale pravda. Vy máte přijmout svůj osud i na zemi, i v nebi. Protože vy v nebi jste si ho vybrali tady na zemi. Když ho nepřijmete na zemi, nejste Bohem původním, ale jste samozřejmě tou hmotnou složkou. A teď se dostáváme ke konci Otčenáše "Ochraňuj nás od všeho zlého." Vy už dneska víte, že nic zlého tady nikdo nikdy neprožíval. To vám lhala hmota vašeho těla, že to bylo zlé. Bylo to přesně pro vás připravené a není od čeho se ochraňovat. Tohle vám bude nalhávat hmota. 2000 let ale je dlouhá doba, a proto člověk Ježíš potřeboval ještě nastavit věci, abyste ještě prošli všemi různými možnými inkarnacemi, všemi možnými církvemi, všemi možnými filosofickými směry, abyste si do této doby mohli ověřovat věci a přijít si na ně sami. Takže vy moc dobře víte, že já vám doporučuju se nemodlit, je to zbytečné. Modlitbou vyjadřujete nějakou obavu nebo nějakou nespokojenost. Když se modlíte o něco, aby se vám dělo, tak taháte z hmotného světa něco, takže o to budete přicházet. Když se modlíte za někoho, aby se mu dařilo, tím dáváte svůj odpor k tomu, jak se mu daří, ale jeho Božství si to objednalo.

On potřebuje zažívat to, co zažívá, aby se něco naučil. Vy se vlastně modlíte o to, aby on se nic nenaučil, což vy nevíte v tu chvíli.

Vy máte být vděční. Děkování je, že vaše tělo nemá odpor, když se děje něco pro vás dramatického anebo i hezkého. Pusou jste děkovat nikdy nemuseli. Bůh nemá uši, on vás neslyší, což je velký omyl všech různých církví. Také se v těchto církvích dnes dějí velice podivné věci, aby si to mnozí lidé uvědomili. Většina fanaticky věřících lidí chodí do kostela proto, aby je Bůh miloval a jim takzvaně nadřoval, což je zase obrovský egoismus. Ale jsou mezi nimi také dobří lidé. Jsou mezi nimi ti, kterým dochází a to je správné. Nikdy byste neměli hodnotit ani posuzovat druhé lidské tělo za to, co dělá, protože ono má uvnitř své vlastní úmysly, které si sem přišlo zpracovat a podle toho se k němu svět bude chovat, protože vy jste vším. Tak jak já se chovám ke světu do posledního lidského těla, tak se svět bude chovat ke mně, to si pamatujte. A přesně to, co dělám světu si odžiju. Když budu svět kritizovat, budu kritizován. Když si budu chtít něco z toho světa získat, budu okraden nebo to někde vrátím. Všechno děláte sami sobě, protože jste vědomím celé planety. A z každého jednotlivého člověka, z toho lidského těla na to musíte přijít.

Za druhé. V běžném životě jsou slova “prosím” a “děkuji” samozřejmostí. Ano, to je jiný význam. Je to slušnost. Je tomu tak i v životě duchovním nebo to považuješ za odpor? Díky, Marie.

Tak už jsem vám to vlastně vysvětlila. Je to potom touha něco změnit ve prospěch vůle jednotlivého lidského těla. Takže je to odpor. Vy máte děkovat Otcí. Otec jste vy a v běhu lidských vlastně osudů jste si tento osud zvolili, abyste se něco naučili a pochopili. A teprve tehdy až začnete být skutečně vděční za všechno, co se odehrává. Pozor, i za velmi dramatické věci. Nedávno jsem mluvila s ženou, která měla dlouhodobě problém se svým synem, který bral drogy. A vždycky když se mnou mluvila, tak jsem ji vždycky říkala: “Dívej se na to, co je dobrého.” Ano, tohle dítě, velké dítě, už dospělé se nakonec v poslední fázi dostalo i do kriminálu, protože v tom vězení byl za to, že si vzal drogy a naboural. Naštěstí nikoho nezabil. A zase když přišla plakat na moje rameno, tak jsem jí řekla: “Neblni, buď ráda, že bude teď rok v lochu. Tam má šanci něco pochopit, má tam čas. Bude tam mít řád, tam ho nenechají spát na pohovce a jenom si shánět něco, co by mohl si šňupnout nebo píchnout.” A ona začala být vděčná. A když se vrátil po roce opravdu z basy, tak je z něho jiný člověk. Dostal co potřeboval. Dnes se stará o své dítě, drogy nebere, začal pracovat, všechno se narovnal. A zároveň prozkoušel celou rodinu. Přijímejte věci, tak máte šanci skutečně.

Já se teď vrátím k tomu slovu, k té mluvě. Já jsem kdysi dávno vysvětlovala případ, protože mluva je v běžném životě úplně něco jiného. Já jsem kdysi vysvětlovala, že třeba pojedete tramvají a někdo je vedle mě a já mu šlápnu na nohu, tak řeknu: “Jé, mně to je líto.” Ale líto mi to není. Rozumíte, jo? To se tak říká, přece mu nebudu říkat: “Juchú, teď sis to zasloužil” a šlápl na kuří oko. V tom běžném lidském životě to slovo “prosím”, ano, je něco úplně jiného. Je to slušnost, je to záležitostí vlastně toho společenského života a mezilidských vztahů. A je to ukázka krásných vztahů.

Ale v tom církevním životě je to něco úplně jiného. Církev vás vždycky nutila o něco poprosit, požádat. A vzpomeňte si, ze začátku, když jsem začala mluvit, musela jsem navázat na bílou magii. Tak jsem vás trošičku musela maličko natáhnout, ale pouze to, co muselo být. Vy třeba i dnes smíte si požádat nebo-li poprosit. Ale měli byste žádat jenom o věci, když už to nemůžete vydržet třeba s nějakou platbou. Vysvětlovala jsem vám třeba před lety, můžete a nemusíte to už dělat. Myslím si, že mnozí už to nepotřebují dělat, podle toho, jak daleko budete. Že třeba dejme tomu budete mít platbu, bude vás bolet v kříži z bývalých vztahovek, to znamená nebudete odpouštět. Cokoliv vám v minulosti vadilo, dnes přijde na platbu. Tehdy jestliže už dnes umíte odpouštět, smíte třeba požádat Otce. Ale to už budete muset být hodně čistí a nemít téměř žádné odpory na žádné čakře, abyste se přibližovali ke svému vlastnímu Božství, tak ve sprše požádat Otce o odpuštění. Pozor, nesebere vám všechno. Sebere vám jenom to, co do té chvíle jste vlastně pochopili. Je to to samé, jako když přijdete na aurické sezení, ale platba musí doběhnout. A běda vám, jak budete potom bědovat, že vás něco ještě bolí. Platba je důležitá i Ježíš vás na to upozorňoval. Je důležitá proto, že kdybyste chtěli odejít bez zaplacení ze sféry hmoty, tak jste vlastně zloději a to není přípustné, to nejde. Takže napřed až se naučíte věci ve správné úrovni, pak eventuelně, ale já bych to nedělala. To je ještě taková malinká podpurná berlička, když něco nemůžete vydržet. Jo? Takže si zvažte svoje možnosti, kde máte ještě rezervy anebo už to třeba dáte.

Milá Ivanko, prosím tě o odpověď na mé otázky z oblasti školství. Hm, na to se těším. Za prvé. Jsem učitelka základní školy v malé obci. Asi sama v sobě řeším, jak se postavit ke zdravení. Sama jsem vstřícná, vždy připravená pozdravit, ale stává se mi, že potkám žáky, se kterými se známe a oni nepozdraví. Trochu mě to mrzí. Na jednu stranu si říkám, že je to jejich věc, kdy nezdraví, nebudu je do toho tlačit, i mně by to bylo trochu nepříjemné. Na druhou stranu si říkám, že bych je k tomu měla vést. Asi tušíš, že do konfliktních situací se moc netlačím. Je tu nějaké správné východisko?

Já jsem kdysi, ano, je tady ještě i ukázka příkladem. Já jsem kdysi s moji maminkou jsem měla příběhy, protože moje maminka, to byla dáma. A pro ni byly určité zásady, které by se měly dodržovat. To znamená, že muž pozdraví ženu jako první. A jednou jsme spolu šly někde venku a já jsem viděla nějakého spolužáka z devítiletky. Máte přátelé, pozor, můžou být i mladší, to je přece jedno. A tak jsem řekla: "Ahoj Kájo." Kája taky zamával, načež moje maminka měla odpor jak prase. "No ty jsi se zbláznila!" Já jsem původně nevěděla vůbec proč jsem se zbláznila, až když pak pokračovala a říká: "No ty jsi přece žena, ty musíš čekat až ten muž tě pozdraví." A já jsem se tenkrát smála a říkám: "Mami, proboha. Podívej se, pozdravit je slušnost a mně je naprosto jedno, jestli jsem starší, mladší nebo jestli jsem žena nebo muž. Já nebudu toho druhého vyhlížet a budu po něm pokukovat až teda otevře klapačku anebo ne. Já si to hezky odzdravím, tím mu dám dobrý příklad, jak se má chovat a je mi naprosto jedno, jestli mi odpoví nebo ne." No to už byl vrchol pro maminku, teda ještě jakože by mi neměl odpovědět.

A já jsem zastáncem toho, protože i ty, budeme si tykat, já jsem pro tykání pro všechny prosím vás, protože je mi příjemnější. Když ty ho pozdravíš, dáš mu příklad. I kdyby se měl zastydět ten žák. A s úsměvem, pozor, s úměvem. Tehdy už bude ten člověk vyhlížet. Už kdekoliv tě uvidí, bude vědět, že ty ho budeš zdravit a pak už začne zdravit jako první. Neoddělovat takovéto proč, kdy, jak, mladší, starší. Já bych tohle nedělala. Vždycky hodně věcí vyřešíte příkladem, to si pamatujte. Takovým tím hezkým příkladem. A pozor, nedurdit se. Jo? Možná u žáka bych si troufla, když by neodpověděl na můj pozdrav: "Pojď sem, ty jsi mě neslyšel? Máš asi špinavé uši." Trošku to zlehčit do takové nadsázky, žertu. Nebojte se, oni si dají pozor. Bez útoku, bez kritiky, s lehkým životem. Klidně i z legrace mu tak jako jednu tak jako by stříhnout mezi ty vlasy a říct: "Ty jsi pěkný rošťák. To tě nikdo neučil pozdravit, co? To budeš se mnou možná mít problém anebo taky ne." Víte s dětma to jde hodně dobře vyřešit, oni vás pak za to budou i milovat.

Za druhé. V doučování mám žáky problémové, 4.třída. Měli bychom procvičovat učební látku, ale je to nebaví. Tudíž nám to jde, jak psovi pastva. Stalo se mi, že jednoho výtečníka napomínám, ať dává pozor a neruší a on se přitom nepokrytě chechtá. Jsou to žáci, se kterými mají problém takřka všichni vyučující. Vím, že mi to nesmí vadit, ale je to dost těžké. Naštěstí mám tuto skupinku jednou týdně.

No i to je docela dar jednou týdně, co? Poslyšte, vy potřebujete nastavit pravidla a pak je dodržet. A úplně nekompromisně. To znamená, že dejme tomu: "Vyrušuješ, běž za dveře, přijď až se sklidíš, pak smíš přijít. Pokud budeš mít tolik a tolik věcí, ano ty nemůžeš, budeš se doučovat, přijdeš ještě." Pozor já bych to asi udělala i tak, že bych byla ochotná tam přijít ještě několikrát. Já vím, že to zasahuje asi do vašeho času a říct mu: "Když jsi teď nebyl schopný poslouchat, přijdeš ještě zítra v tolik a v tolik hodin, já tady na tebe budu čekat. Dokud se nenaučíš a nedoučíš to, co jsi měl teď a co jsi vyrušoval, ale teď ostatní žáky nebudeš vyrušovat. Seber se a běž domů." Můžete se zatvářit jakkoliv přísně. Nevím samozřejmě, jak na to bude reagovat váš ředitel nebo ředitelka. Ale i se domluvit na nějakém společném postupu, protože tomu žákovi to nikdy nedojde. Jde udělat hodně, ale měl by o tom asi vědět i váš nadřízený, co si budete moct dovolit a co ne. A po dohodě s ním nějakým způsobem tímhle spolupracovat. Vy totiž to dítě naučíte, že on se nezbaví svých povinností, že je někde ty povinnosti vždycky doženu. A to je strašně důležité.

A na závěr. Je možno říci něco obecně o práci učitelů? Před lety jsem ze školství odešla s přesvědčením, že je to navždy. Po letech snahy uchytit se někde v kanceláři jsem byla osudem vržena opět do školy, jinde prostě nebylo místo. Dnes se na situaci dívám jinak, smířlivěji. Jsem v zásadě spokojená se svou prací. Je možné, že kantoři obecně si řeší prostřednictvím svého zaměstnání určité problémy? Třeba trojku?

Ano, není náhoda, co děláte, to si pamatujte. A není náhoda, kde vás to pustí a kde vás to nepustí a vrací zpátky. A už jenom i proto, abyste zjistila třeba, nebo aby jsi zjistila,

že najednou se po letech chováš jinak. To je pro vás údivné, že dřív to nešlo a dneska to jde.

V dnešní době je škola plná problémových dětí, pro které kázeňské postihy nebo špatné známky nic neznamenají, se kterými si rodiče buď sami nevědí rady nebo na ně nemají čas a jejich prohřešky neřeší. Děkuji předem za vše.

V první fázi potřebujete zajistit, aby vám skutečně tělo nebouřilo. Když nebude bouřit, okamžitě vám do hlavy spadne, co máte říct, jak udělat, jak to vyřešit. Jinak vám to nepadne. Napadne to vždycky jenom Božství. Já mám kolem sebe dost lidí, kteří dělají ve školství a ti už se přes tento systém negativních emocí a jejich odloučení a přístupem k žákům dopracovali do stavu, kdy skutečně dnes ti žáci, kteří dřív neposlušovali, nedělali, skutečně dnes by jim splnili cokoliv.

Já mám dokonce i jiné, krásné věci. U nás byly na statku několikrát dvě lékařky z Brna. Víte, být záchranářem je strašně obtížná věc. Naše Hanička třeba také dělá záchranářku a říká: "Ivanko, my kolikrát jedeme několikrát za den do velice nebezpečných míst, kdy tam je alkohol, jsou tam nože, jsou tam pobodaní lidé, je tam někdo, kdo je psychicky na dně, kterého potom třeba v zápětí hospitalizují na psychiatrické léčebně, protože těch odporů dnešní lidská těla mají opravdu hodně a jsou hodně náročná." A říká a už si všimají a to jsem se dozvěděla i tady od těch dvou lékařek z toho Brna, že oni tam jedou jako k Bohu. Ano, na kohokoliv se podíváte, je Bůh i kdyby to byl dneska ožrala, který leží na zemi a je zakrvácený a smrdí a já nevím, co všechno si dokážete vybavit. Je to Bůh, jste to vy. Teda ne moc v pěkném stavu, ale jste to vy. A trpí. Takže bez jakéhokoliv posuzování tam jdu. K tomu člověku se budu chovat slušně, třeba přísně, ale budu. A když to dokážete, tak budete zažívat to, co tyhle tři ženy. Všechny tři mi, včetně naší Haničky, řekly: "Hele, už si toho začínají všimnout i druzí záchranáři, i lékaři". "Jak je možné, že když tam přijdeš ty, tak ten člověk zjihne jak beránek a chová se úplně jinak? Nechá si píchnout injekci, nechá se ošetřit, s náma by se popral." Oni zatím mluvit nemohou, ale tohle si musíte ověřit sami. Tak další.

Milá Ivanko, jsem jeden z tisíců, co tě poslouchá, ale snad jeden ze stovek, kterým se poštěstilo tě objevit už v roce 2011. Na tom ale nezáleží, jak dlouho poslouchám, je důležité teď, co z toho znám a mám. Od svých 8 let jsem byl skrze moji mamku v kontaktu s jedním učitelem jógy. Nikdy jsem po žádném duchovnu neprahl. A ten jogín byl tehdy spíše pro mě exotika, protože je to skutečný Ind. Když se ale naši kvůli józe rozváděli, bylo mi asi 13 let, tak jsem zaujal k tomuto učení negativní postoj. Po rozvodu jsem šel za tatškou, protože jsem byl pod jeho silným vlivem a je taky pravda, že mamka byla s tou jógou tak fanatická a šla si hlava nehlava za svým, ať se to tatínkovi líbilo nebo ne. Pubertu jsem prožil s tatškou, ale postupně jsem si více a více uvědomoval, že si nerozumíme. Kolem 18-tého roku jsem začal mít obrovský tlak v břichu, navalovalo se mi a zvracivával jsem.

Ano, protože odmítal, ten člověk odmítal tu situaci anebo ty samozřejmě rodiče v tom anebo v tom vztahu.

Až jsem kolem 20-tého roku odešel zpět k mamince. I když se mi tam nechtělo, ale byl jsem zdravotně na tom fakt bledě a věděl jsem, že jinak nemůžu. Dříve jsem maminku kritizoval, nechtěl jsem ji vídávat a nyní jsem musel z těch postojů slevit.

Vidíte jak je to úžasné ten děj, ať chcete nebo nechcete, potřebujete skákat od jednoho prahu k druhému, protože přece jenom si tam najdete nějakou aspoň trošku pozitivitu.

Ani jsem se nedivil, když jsem se k ní na Vánoce v roce 1986 po 7 letech vrátil a ona obratem jela na jógový seminář. Dala mi tím najevo, kdo je u ní na prvním místě. Pak jsem se s jógou sblížoval a pochopil jsem, že nemají až tak špatné myšlenky. Kdo mi ale opravdu otevřel na začátku oči, byla knížka od doktora Moodyho "Život po životě". Pak jsem pár let dostal se do opravdové blízkosti tohoto jogína a pořád jsem spoustu věcí nechápal, ale byl jsem u toho ve snaze, že časem snad pochopím víc. Pořád ale ve mně pracovala intuice, která mi říkala ne ne, to to nee, to není ono, ale já ji neposlouchal, protože síla vlivu okolí z jógy byla tak strašně silná. Byli tam i jiní členové naší rodiny a tak jsem si říkal, že chyba bude ve mně. Moje máma mně neustále podsouvala a nutila vše dělat podle jógy a být na ní závislý. Ona tak žila a chtěla, aby její okolí bylo takové. Neustále mě však pronásledovala bolest v oblasti solaru plexu a celková nespokojenost. Byl jsem ženatý, ale s manželkou jsme si úplně nerozuměli jako manželé. Byli jsme spíše kamarády. Má v sobě hodně vůdčích i dominantních prvků a já projevoval slabost se k tomu bránit.

Do toho skočím, vy už asi víte. Jestliže budu slabý buď k jednomu nebo k druhému rodiči, bude následovat podobný partner, takže i tam byla dominantnost a i tam pokračovalo vyučování na třetí čakře, kdy ten člověk odmítá pak, co se děje. Jó? Neumí se správně bránit.

A pak jsem začal poslouchat tebe. Začalo mi do sebe všechno zapadat. Z tohoto jógového světa už jsem měl průpravu, ale až od tebe mi všechno secvaklo. Před 3 lety mi začaly platby za všechno, co jsem doposud ignoroval, odporoval a nechtěl změnit. Zkolaboval jsem a když mi lékaři řekli, že mám vyřízené ledviny, tak jsem začal jednat. Odešel jsem od ženy, prodal firmu, prodal byt. Od jógy jsem se vzdálil už před několika lety, ale přes mamku tam pořád nějaké napojení bylo. Proto jsem definitivně mamce řekl, že s jógou končím. Nechtěla to slyšet a nikdy se s tím nesmířila.

Ted' přichází bod, proč ti píšu. Mamka před nedávnem zemřela. Před tím se mne ještě několikrát vydíravým způsobem snažila k józe dostat. A už

před její smrtí jsem začal chápat, že tato konkrétní jóga, v případě čtení na veřejnosti, prosím nebýt konkrétní (tak teď to neřeknu) nemá ve skutečnosti tak bohubilé úmysly, jak proklamuje. Mé podezření vzbudilo po celou dobu mého působení v ní to, že se proklamovalo, že posiluje Ducha, posiluje zdraví, životní energii, že učitel z tebe sejme všechny neduhy. Ale já skončil v padesáti letech skoro s infarktem a s poškozenými ledvinami. Proto jsem se začal pít poslední dobou oč tu vlastně jde. A po konzultaci s jinými lidmi, kteří s ní mají zkušenosti, jsme došli k závěru, že jde o černou magii. Zneužívá pradávno esenci a vědění jógy ke svým cílům.

Má otázka tedy zní, zda je možné, že problém se solárním plexusem by byl nahrán v mých 18 letech, abych se dostal do problému a odešel zpět k mamce. Je možné, že se mi tento problém táhne celý život. Zkoušel jsem opravdu mnoho, abych se ho zbavil. Aby mě ten pan učitel na provázku nemohl bít a mohl čerpat moji energii a mít mě tak ve svém vlivu. Doslechl jsem se, že to tak mám nejen já, ale spousty dalších. Můžu se nějak aktivně bránit proti negativním programům vúdú, negativním astrálním silám, které jsou na mě jím posílány? Přejde mi to celé jako zlý sen. Ale určitě tímto platím, že jsem se nepostavil své matce a nešel si svojí cestou. Bylo by to však obrovsky těžké, protože bych to tehdy musel udělat jako jiný můj vrstevník. Měl podobně fanatickou matku a tak odešel a už o něm nikdy neslyšela. Platím za odpory na trojce, které jsem udělal a přijímám vše jak přichází, ale jsem moc rád za změny, které jsem poslední dobou udělal a těším se na normální život. Je to poprvé, co jsem ti napsal a i kdyby se ti nedostávalo času na tento dopis reagovat, jsem rád, že jsem to mohl sepsat. Co je psáno, to je dáno a pánu Bohu odevzdáno. S láskou, Jiří.

Tak, teď to bude hodně složitá odpověď. (Dane, máme ještě čas? Uf, tak já si to raději nechám na potom. To bude lepší, protože tady uvidíte, že obě dvě ty rozkročené vlastně meze nejsou řešením. Tady je to někde jinde. Takže teď si prosím vás běžte odpočinout).

Tak já se vrátím k tomu dotazu, který jsem přečetla a k tomu dopisu před přestávkou. A teď je nutné si uvědomit jednu základní a důležitou věc. Svět 3D měl vždycky nastavená různá témata pro to, jak se dopídit k odložení samozřejmě hmotných odporů, což jste nikdy nevnímali tím způsobem jako dnes. Ale už jsem na začátku ve Starých Křečanech a je tam skutečně téměř všechno, co jste potřebovali kdy vědět, a přesto mluvím mnoho let dál a vysvětluji a stejně si všímá člověk postupně tak, jak jste schopni svými lidskými těly přes odpory svého těla vnímat tyto věci.

Máme tady mnoho nástrojů, jedním z nich je jóga. Pamatujte si, že jóga ve své podstatě skutečně obsahuje pravé a skutečné informace, jak se dostat vzhůru. Jenže a to moc dobře víte, už jsme o tom mnohokrát mluvili, je používána člověkem a člověk má své lidské odpory a má ego a on mnohdy překrucuje a zneužívá tyto informace. A

tak jako každá věc, která ve 3D byla zrozena se mohla tím pádem překroutit ve prospěch hmoty, hmotné složky. Tak je to i jóga. A v posledních letech a možná i desetiletích, když jóga byla používána i těmi, kteří buď na ní chtěli zbohatnout nebo nějakým způsobem na sebe natáhnout různá jiná učení nebo i třeba nějakou demagogii. Stávalo se skutečně častým jevem, že to bylo zneužívané. Ale teď vezmeme řád. Ano, jóga má v sobě ve skutečnosti pravdivé informace. Ale už moc dobře víte z těch Starých Křečan, že když budete chodit cvičit na jógu a současně budete záměrně dělat ve svých životech nečisté věci, praktikovat své egoismy, budete si trhat svá lidská těla. Je to základ, který byste měli dodržovat. Také jsem ve Starých Křečanech vám řekla, že pokud budete chodit na jógu, tak jóga vám bude svým cvičením tělesným uvolňovat čakry, ale pokud z té jógy odejdete domů a tam budete prožívat své odpory vůči partnerovi, vůči tomu, jakou máte výšku výplaty, vůči šéfovi, vůči sami sobě jaké máte vlasy nebo jak jste silní nebo hubení, tehdy budete pracovat proti tomu, co jste dělali vlastně na tom cvičení jógy.

Pak je tam další informace. Jóga ve skutečnosti je nejdůležitější částí psychická. A psychická jóga má mnoho stupňů, které skutečně se navyšují a souvisí s délkou časoprostorové křivky. Teprve ten člověk, který umí žít jamu a nijamu, to znamená umí dodržovat určitá pravidla zákazů a příkazů pro jednotlivá lidská těla, jak se chovat k veřejnosti a sami k sobě, to znamená k druhým lidským tělům a ke svému vlastnímu tělu a budete určitě nestranní, teprve tehdy můžete pokračovat ve vyšších stupních. Do té doby ne. Každý z vás dnes ví, když se dívá sám do sebe, co zvládá a co nezvládá. Ale vy se máte chovat k druhým lidem jako sami k sobě. A musí to být pro vás svatostí.

Já vám teď budu vyprávět malý příběh, který jsem teď zažila nedávno. Víte, že teď prodávám dům a já se teda chovám opravdu velmi podivně, protože já jsem třeba teď ve snu dostala impuls, který jsem poslechla, že jsem o půl miliónu zvedla cenu baráku, abych ho neprodala. Abych ho neprodala proto, abych se mohla v klidu odstěhovat. Má to svůj dobrý důvod. No a kdyby ho náhodou někdo koupil, tak je to perfektní, že jo? Ale já spíše počítám s tím, že to zkrátka zase pak dám, až bude dobrý čas, dolů. Nicméně, kontaktovala mě jedna žena, která mi napsala a hodila do schránky lísteček, kde mě žádala o to, že ji zaujal můj dům a že by ho chtěla vidět. My jsme se sice domluvily na jeden den v týdnu, ale já jsem si nechala při odjezdu na statek svůj telefon doma a tak jsem se nemohla omluvit, když jsem musela zůstat na statku a vařila jsem večeři lidem. A tak jsme se domluvily za nějaký jiný čas a v ten den, co jsme se měly sejít, tak ona mi volala. Říká mi: "Dobrý den, paní Adamcová, platí dneska teda ten termín v 5 hodin?" a já říkám: "Ano, ano, přijďte, přijďte se podívat na dům." Víte, já jsem dům zadala známému, je to jako rodina, je to manžel jedné mé kamarádky, navštěvujeme se celá léta a fakt se chováme k sobě jako rodina. Tak jsem chtěla nechat vydělat těm mým známým. A oni jsou tak úžasní, že my jsme se domluvili, že i kdybych si našla někde nějakého jiného prodejce, ten kdo by chtěl koupit nějakého kupce, tak že mi alespoň ten Tomáš udělá smlouvy a všechno co se týká prodeje domu, aby si přece jenom něco málo vydělal. A ta žena při tom telefonu najednou otočila úplně směr a říká: "No víte, já vám ale něco musím říct. Já si sebou přivedu klienta." A já nejsem zvyklá na nějaké prodeje. V životě jsem nic nikdy neprodávala. Napřed jsem samozřejmě kývla, ale položila jsem telefon a teď si říkám - Bože můj, ale to přece

nejde. To se nedělá, to bych nemohla udělat Tomášovi. Já ji musím zavolat zpátky. Takže jsem vytočila zpětně číslo a říkám jí: "Poslyšte, nezlobte se, já nemůžu vás přijmout na tu schůzku, protože ten pán, co mi provádí v realitní kanceláři je můj známý, velmi dobrý známý, jsou to přátelé a on sice i když souhlasil s tím, že bych si našla někde jinde kupce, tak by chtěl udělat ten prodej, ale tady by to asi nešlo s vámi, že?" Teď jsem cítila, jak naskočil satánek, ten hlas byl takový lákavý a říká mi: "Haha, paní Adamcová vy přece prodáváte dům, chcete ho prodat nebo ne?" Já jsem řekla: "Víte, chci ho prodat, ale ne za každou cenu." A teď byla chvílička takového ticha, načež ta žena měla naprosto jiný hlas a říká mi: "Paní Adamcová, takových lidí moc není, já se vám hluboce omlouvám. Víte, to byl klient, který byl u nás dlouhá léta. My jsme se mu chtěli nějak odvděčit a tak jsem si řekli, že mu zkrátka najdeme dům, protože hledá dům pro svoji maminku a pro sebe a tenhle se nám zamlouval. Ale já se vám omlouvám." A já jsem řekla: "Nic se nestalo." Rozloučili jsme se v dobrém a položili jsme telefon. Ano, tohle je nestrannost, tohle je absolutní nestrannost, kdy neupřednostňujete svoje zájmy na úkor zájmů někoho jiného. A o tomhle je jóga, základní pravidla.

Patañdzali byl velice moudrým zakladatelem jógy. Ta jóga tady je 3000 let a určuje směr vývoje člověka a skutečně pracuje dobře, ale potřebujete být mistři. A těmi mistry se stáváte ve svých jednotlivých životech. Teď si představte stříh, to znamená, že vy tady máte cvičící jógu, ale dřív ještě než se tady rozmohlo strašně hodně druhů jóg, dneska tady máte různou jógu na vyhnání kundalini síly, na hormonovou jógu. Ano, všechno souvisí. Vy dneska víte, že i každá čakra je přes hmotné tělo spojená přes chemii výdejem hormonů s příslušné štítné žlázy nebo jiné žlázy, která existuje ve vašem těle. To znamená, že každá úroveň má svoji žlázu s vnitřní sekrecí. To znamená, že ano, měla pravdu. Tyto jógy mají pravdu, ale nejsou tady proto, aby vás posunuly, pokud nebudete se chovat ve svých životech přesně tak podle pravidel, jak máte.

Zbytek jóg, kterých je naprostá většina, jsou totiž jógy psychické. Jako je karma jóga - jóga služby. Co to znamená jóga služby? Já budu pracovat pro druhé a zároveň pro spokojenost svého vlastního těla, ne pro to, abych v první řadě vydělala, ale abych posloužila všem. Když jsem žila třeba v laboratoři, tak jsem díky těmto pravidlům věděla, že půjdu každý den spát tehdy, až budu mít hotovo, aby druhý den lidé mohli kousat své snídaně, obědy a večeře, aby je nebolely obroušené zuby a to bylo pro mě posvátné. A to jsem vydržela 27 let, bez toho, že bych se litovala a fňukala, že toto musím dělat. To znamená stav, kdy pracuju bez pocitu únavy, i když budu unavená. Bez pocitu výčitek životu, že tohle musím žít. Bez pocitu, že druzí si jezdí někam na dovolené a já ne. Bez pocitu toho, že já jsem chudák, že mám nízký plat a musím proto tolik dělat. Ne, bez žádného fňukání, tohle umím, tohle jsem si vystudovala, měla jsem to vystudovat a tím posloužím celku. Byla jsem vděčná za každou jednotlivou korunku a nebrala jsem víc a s velkou radostí práce, které byly za větší peníz, protože všechno má svoji hodnotu. Tady je zapotřebí dodržet veškerá pravidla. Pak je tam bhaktijóga, láska. Dneska už víte, že stav lásky je stav bez útoku negativní emoce, to znamená, že vy si jenom myslíte, že milujete, ale když útočíte jedinou negativní emocií, tak nemilujete. Už tam vlastně se perete s tím životem a je jedno, jestli situačně nebo hmotně.

Takže pozor, vidíte a teď si vsuneme zpátky sem ten dopis. Matka, otec od chlapce. Ten kdo bude cvičit jógu a bude egoistickým a v tomto případě matka byla, protože hrnula své okolí do něčeho, co ji bavilo, co ona uznávala za špičkovou věc. Ale ten chlapec si také přinesl svůj egoismus a to byl strach z matky, strach z toho se obhájit a říct jenom: “Já nechci, to není moje cesta.” A právě proto ta matka proti tomu chlapci zaujala ten nejkrásnější postoj, porodila ho. Vy vždycky si vyberete rodiče, které jste si měli vybrat a bylo by velkým egoismem dřív si myslet, že jsem se měl bránit a teď si vyčítat, že jsem se nebránil. To je opakováním odporů. Ne, kdyby se narodilo dítě, které by takovou matku potřebovalo z toho důvodu, že on už to přijme správně, umí se bránit, ale ona se má učit, tak jako to bylo s mými dobrými rodiči. Kdy já jsem se narodila jako dítě, které nesplňovalo požadavky svých rodičů, nedělalo tak dokonalé věci jako oni, ale já jsem o sobě věděla, že moje tělo to umí do jisté míry, to znamená, že je to jejich úkolem respektovat a nechtít mít to nejlepší, nejdokonalejší dítě. Takže vidíte, že se vzájemně učíte. To znamená, že matka, otec, syn splňovali dokonalou hru. Tak je to vždycky s vámi. Tady jde pouze o to, abyste nedělali útoky. Člověk, který ustupuje dominantní matce nebo otci, ten sice ustupuje, ale běsní sám na sebe. On se na sebe vlastně zlobí. Zlobí se na matku, že ho hrne i na otce a zlobí se sám na sebe, že se neumí bránit. A samozřejmě po dlouhých letech se to stává.

Člověk, který bude 5D ani nevleze do žádné organizace, natož do nějakého třeba jógového seskupení, když by vycítil, že je s ním manipulováno z nějakých jiných důvodů. Ano, tady na světě, i když to bude zdánlivě čisté, ať to bude církev nebo jógová organizace nebo cokoli jiného, budete vidět prvky 3D světa, budete vidět egoismus, budete vidět černou, bílou magii. Černá ovlivňuje, tahá, ta chce. Pozor ezoterika tahá, ezoterika chce peníze, všimli jste si toho už? Bílá magie chce pýchu, ta chce slávu, chce ohodnocení, chce výši a dělá z běžného jogína, který by měl být všim, neboli Bohem, dělá gurua. Au. Jestliže se vám někdo bude prezentovat jako guru, tak ho pošlete do hajzlu. Jenom v duchu, pozor. Ale vy ho musíte umět poslat do hajzlu správným způsobem. Zkrátka se otočím a jdu pryč. Rozumíte mi? S úsměvem. On bude po vás toužit, protože bude toužit po obdivu, vašem obdivu k sobě nebo v případě černého mága po vašich penězích. Takhle poznáte podle reakce toho těla jednotlivého člověka, kde je. A můžete se vyvarovat všeho, jakýmkoliv zádrhelům a bude to čisté.

To znamená, že bude velkým egoismem myslet si, že tenkrát jsem byl slabý a špatný a ta matka byla špatná a hrnula mě. Ne, vy jste se to přišli naučit. Děj byl výsostně dobrý. To, že jsem dnes nemocný a že jsem poznal, že vlastně přes jógu s takovými učiteli a s takovými lidmi už nebudu spolupracovat, to stačí. Ale to neznamená, že tu jógu odsoudím, to zase bude egoismus. Vzpomínáte si, já jsem vám vždycky říkala, že komunismus nebo socialismus, tak jak byl nastaven při Velké říjnové socialistické revoluci, byl dobrou myšlenkou, ale nebyl v té době nikdo, kdo by ho mohl splnit. Lidská těla, která mají ještě hodně odporů, vždycky budou pracovat sami pro sebe. A je jedno, jestli je to státní zřízení nebo jestli je to jóga nebo jakákoliv jiná organizace. To je naprosto stejný systém.

Teprve tehdy, až se lidstvo zvedne z egoismu, povznesse Ducha, pak mohou fungovat, ale naprosto automaticky, bez snahy čehokoliv a bez žádných revolucí, tyto principy.

Takže, nevyčítat osudu, že jsem tím musel projít, jsem rád, že dnes platím, já si platím zkušenost, kterou jsem získal. Je zapotřebí poděkovat matce, poděkovat otci. Vy jste ji zase naučil, když jste odmítl manipulaci a to se jí nepovedlo, že se jí nepovedlo konečně někoho zmanipulovat, ať zabírala pákama, jak chtěla. To je taky dobrý, učíte se vždycky vzájemně. I vy jste byl oříšek pro matku, když vás nemohla zdolat a nemohla stáhnout. Vždyť vy máte jí být vděčný za to, co vás naučila a ne jí považovat za špatnou. Pak se tam ještě přidají nohy, protože když považuju matku, otce za špatné. Ne, oni byli dokonalí, taková jaci byli.

Dnes budu rád, že mám problémy se žaludkem, může se všechno změnit, až se všechno vybijí. Vzhledem k dlouhověkosti problémů, to ještě nějaký čas bude trvat. Nebránila bych se ani zásahům mechanickým, nějaké operaci, zklidňovat a respektovat. Jestli nebudu respektovat můj život s tím, že tenkrát se dělo tohle a nemělo se to dít, tak se žádná náprava nemoci neobjeví. Vidíte, jak je těžké poznat, jako správnost náhledu? Pokora je přijetí. Vy jste si vybral osud s jedinci, s herci, kteří tam byli a je vaší vůlí taková matka, takový otec, taková jóga, takový mistr a taková reakce svého vlastního těla a nikdo z vás tím tělem nebyl. Je vědomí, které si mezi sebou hraje hry. To je vše, co se odehrává. Tak.

Teď jsem zase chtěla číst stříbrná metalíza peugeot 407 (smích).

Na vysoké škole jsem měl ledvinový záchvat. Od té doby mám pokoj, ale například známý, co studuje čínskou medicínu mi řekl, že tam mám problém. Dokážete mi napovědět, kde hledat příčinu? Děkuji.

Ano, ledviny jsou odpouštění, neboli vztahovky. Každý takovýhle problém zdravotní a když je zánět nebo takový akutní kolaps, tak tam byl veliký odpor neboli vztahovka, to znamenalo, že vám vadilo nějaké lidské tělo. Buď druhého člověka nebo svoje vlastní. To znamená výčitka, že jsem něco udělal, anebo že někdo druhý mi udělal, anebo někdo druhý udělal někomu jinému. Anebo vám vadilo, podle toho jaká to byla ledvina anebo obě ledviny to mohly být nebo vám vadila nějaká situace.

A tohle je platba, to je platba za poryv a příjem takového odporu. Zase, před chvílí jsem mluvila o tom, že vám vždycky někdo něco udělá, pak se to okamžitě posune do minulosti, ale vám zůstává tělo, kterému vadí ten člověk, tak vám to nedělá ten člověk, ani situace, dělá vám to vaše tělo, že to odmítá, což si neumíte hned vybavit.

Já vám teď třeba na té dvojce řeknu prohlášení, které děláme při aurickém sezení, abyste si uvědomili, že vám ani nikdo jiný nemůže nic udělat, protože všechno děláte vy jako Duch. A také si tam uvědomíte vlastně skutečnou realitu. Zkuste si zavřít oči. Až teď budu prosit nebo žádat, nezapomeňte, že já nepatřím do hmotného světa, protože mé tělo je mrtvé, takže já žádám sama sebe. A já sama sebe žádat a prosit mohu, já nežádám někoho druhého.

Otče, mé vlastní vědomí, prosím odpusť mi odpory těla mého jména, které jsem si přivlastnil v domnění, že tímto tělem a jménem jsem. Ale já, vědomí celé této planety, jsem si zvolil všechna lidská těla, která mi kdy přišla cokoliv udělati a oživuje tato těla mé vlastní vědomí této planety, aby mi bylo učiněno. Aby tato těla přicházela mi činit

činy svých těl a jmen, jako další dobrý pokus, kdy po činu tohoto těla a jména já poprvé nepřevzmu od svého vlastního těla, za které se považuju, odpory a tím neroztrhnu naše společné vědomí. Já sám jsem na sebe připravil tyto zkoušky a oblékl jsem se do celé planetární hmoty, takže já oživuji veškerá lidská těla, aby přicházela a já se naučil, aby mi nevadily činy těchto těl. A i já sám jako lidské tělo a jméno jsem slíbil, že udělám své činy druhým lidským tělům a proto ani sám sobě nebudu vyčítat, že jsem jim učinil činy, které bych možná považoval za špatné. Neboť i já jsem jim slíbil, že jim dám druhou šanci proto, aby přestože jsem jim nějaký čin učinil, mě neodsoudili a uměli mi odpouštět. A i já Bůh jsem se narodil do tohoto těla a jména, abych procházel v celém svém hotovém osudu, který mi byl nejbližší při mém vývoji. Všemi různými situacemi, které se kdy děly a byly dobré takové, jaké byly, neboť kdybych jimi neprošel, dnes bych nebyl takovým jakým jsem. A tedy mi nevadí činy druhých lidských těl, neboť já, mé vlastní vědomí oživuje jejich těla, abych sám sebe učil, na což jsem v této chvíli ještě slepý a hluchý a nemohu to vidět. A nebudu vyčítat ani sama sobě svému tělu, že učinilo činy druhým lidem, neboť i oni se společně se mnou učí. A nebudu vyčítat ani situacím, které byly připraveny v mém vlastním jménu, neboť já jsem Bůh. Amen.

Tady vidíte, že nikdo jiný než vy nežije. Že vy sami, převlečení za druhá lidská těla, vaše vlastní vědomí vás přichází prozkoušet z různých lidských činností, činů, poryvů. A váš osud je tím nejlepším, kterým jste si mohli objednat.

Takže si prohlédněte, jestli ještě pořád nemáte k někomu vztahovku, že vám vadí, že vám někdo něco učinil. On to učinil dobře, vy jste možná poprvé dokázal to, že vám ten čin nebude nepřijemný a jakýmkoliv způsobem by jste jej odsoudil.

Milá Ivanko. Za prvé. Můžeš mi odpovědět, proč mi vadí chování členů rodiny při různých situacích, zatímco tyhle samé situace u cizích lidí nevadí? (smích Ivanky)

Takových lidí je. Víte, tito lidé jsou vám bližší a máte pocit, že je více milujete. To znamená, že činy druhých lidí, u kterých byste nepředpokládali, že tam je vlastně jiná láska, než stejná a myslíte si, že vás teda mají a nárokujete si jejich větší lásku, tak máte pocit, já to vím, já jsem to znala u mojí maminky. Já jsem se narodila v tehdejší době, v roce 1959 jako podivné dítě, protože já jsem tak milovala všechny lidi na světě. Moje maminka byla strašně ráda, když jsem ji cokoliv udělala, protože ona věděla, že ji mám ráda. A jenom do té chvíle, když jsem ty samé věci splnila cizím lidem. Tak si najednou myslela, že ji nemám ráda, protože ty samé věci, co jsem schopná udělat pro rodinu, dělám i pro zdánlivě cizí lidi. Moje maminka ještě v té době nebyla v úrovni, kdy by věděla, že jsme jedna rodina, že jsme jedna bytost. Takže já to činím i pro ni. Jednota znamená, že i to, co učiníte pro jiného člověka, činíte to pro všechny, což si vůbec neuvědomujete. Ale je tam hodně podmínek, nesmíte si ten čin přivlastňovat a pyšnit se, co já jsem všechno udělal a neudělal. Je tam hodně variant, které musíte podstoupit ve zkouškách a vzdát se všech prožitků, aby se vše srovnalo. Takže pokud já budu, jako ta moje maminka, chtít po své vlastní bližní rodině, aby se ke mně chovali líp než ti druzí, tak ještě budu rozlišovat. A to vám činí právě ten postoj té vztahovky, že oni by

se měli chovat možná jinak, než se chovají. Je tam mnoho, to bychom si museli popovídat. Může tam být i varianta pýchy, že si myslíte, že vaše rodina by měla být lepší než druhá. To bychom si museli promluvit, abychom odhalili skutečnou příčinu, ale popřemýšlejte o tom.

Za druhé. Jakým způsobem najít společnou řeč s matkou, která je oddaná jehovistům? (Iva smích) Přičemž se mně snaží vnutit tuto víru, o kterou já nestojím.

Zkuste mamince, takhle, vnutit. Maminka se snaží vnutit a vy to nechcete. Maminka se bude muset naučit respektovat vás a vy ji. To znamená, matce bych vysvětlila, že i vy máte nějakou víru a nenutíte ji matce. Je to tak? Jistě něčemu věříte. Každý něčemu věří a jestliže mami, nezlob se na mě, ale tak jako ty věříš něčemu, tak já věřím tomu svému. Já ti nebráním, abys věřila Jehovovi a ty mě zase, prosím, respektuj proto, že já budu věřit svému vlastnímu životu, minimálně svému životnímu názoru. Možná někdy bude boj, Satan se bude snažit překrucovat věci. Bude se snažit útočit různým způsobem, vyčítáním, pak lítostí, pak vyhrožováním. Ustojte to, s úsměvem. Vydžte, ale hlavně si o matce, o tom těle nemyslete, že je špatná, že je špatná situace, nebude vám vadit ani situace, respekt, ani situace nesmí být, ani lítosti, že máte takovou matku, ani zášť, ani kritika, nic. Tehdy ona bude ustupovat, protože bude cítit vnitřně a nebude vědět proč, že ji milujete.

Už jsem se dnes zmínila o tom, že vaše hmotná těla přikrývají společného Ducha a tady jde o to, že když já zaútočím negativní emocií na druhé tělo, už je hmota na hmotu a nikdy se z toho nedostanete, protože ty dvě Vědomí se roztrhnou. A přitom vaše skutečná realita je Vědomí Ducha. Takže když já budu v Duchu, tělo nebude útočit vůbec na matku, tak matka bude ze zvláštních důvodů vědět, že ji milujete. Nebude vědět, jak to děláte a přestane útočit, protože se bude oslabovat zároveň útok jejího Satana, protože Satan spolupracuje s Bohem a on ví, že vy jste neroztrhli společného Ducha a bude si toho vážit. Takhle člověk 5D ovládá celý svět takzvaným neovládáním, ale jakmile máte jednu negativní emocii, už jedete ve hmotě a už jsou problémy. Takže respekt, tady respekt. A držte se, to nic není, to je úplně strašně jednoduché.

Ivanko, mohla bys prosím říct něco o paralelních světech? Děkuji, Dana.

Poslyšte, já jsem vás přišla sjednotit, já vám potřebuju vysvětlit věci, jo? Paralelní světy se často řeší v bílomagovských kruzích i v černomagovských kruzích a vysvětlím vám proč. Protože satan projektuje jiné a paralelní světy, včetně astrálního světa, ale pozor, to není paralelní svět. I když se mu tak říká a pojmenovává ho jinými způsoby, aby vás nalákal. Ty, které naláká třeba do cestování v astrálních světech anebo do jiných paralelních světů, naopak uvrhuje do vězení, protože tyto světy patří podsvětu hmoty. Což si tito lidé neuvědomují a v současnosti je tady hodně učitelů, kteří lákají do těchto světů, aby vás oddělili od sjednocení. Vám jde o to, abyste pochopili svého Ducha. To znamená, abyste sjednotili sami sebe, našli původní realitu, která byla kdysi vyhnaná z ráje. Takhle se do ráje nikdy nevrátíte, když budete odskakovat. Nedbejte na to, přestaňte číst takové věci, nebo vás to ztrhne do pokusů, které vás stáhnou skutečně do

pekla. Budete vědět věci teprve tehdy až se stanete Bohem a na ty si přijdete naprosto sami, to vám nemusí pak Adamcová vysvětlit. Dneska kdyby vám podala informace, byste mohli sklouznout do egoismu a začít si zkoušet nějaké věci, které by dnes vás ztrhly a z toho důvodu vám nemohu tyto věci říct. I když mám o nich vědění, nejde to. Já nedovolím, aby moje informace vás poškodila, v tom případě, že byste se vlastně jí dotkli a nebyli silní. Jestli se k ní máte dostat, tak vám ji řekne někdo jiný, ale já se do toho nezapojím.

Tak přesně podle stejného principu, který jak jsem teď vysvětlovala, že se potřebuji chovat jako sama k sobě. Nevím, jak máte silná ega nebo silného Ducha, čemu byste odolali a čemu ne. Nestarejte se v současné době o paralelní světy, starejte se o to, abyste v pokoře došli do správného cíle. Správný cíl je, že teprve až když vás propustí planeta, dostáváte se do stavu, takzvaného Božství. Jestliže se zastaví odpory v pravé i levé straně od jedničky do páté čakry, pak se děje velice složitý proces. Ten proces znamená, že se vám automaticky otevírá třetí oko, o kterém si vidíte, černá a bílá magie myslí, že je to to cestování paralelními světy, protože Satan ukazuje program planety, co bylo, co bude a to není otevření třetího oka. Otevření třetího oka je stav bez odporů, což bílá magie a černá magie není. Černá magie ovládá druhá lidská těla, buď fyzickou stránkou anebo psychickou stránkou. Bílá magie zase útočí a bojuje proti zlu, čímž zlo tvoří a neví to. Takže teprve tehdy až se zastaví odpory na pěti úrovních, otevírá se třetí oko v procesu velmi složitém, neboť v okamžiku otevření třetího oka se propojí a vytvoří se takzvaná nultá čakra, která je přesně ve středu naší planety, která se rozváže a ze šesté čakry se stává sedmá. Tím přecházíte do stavu vědomí Boha neboli božského člověka, a teprve tehdy zůstáváte na planetě 5D trvale a v úseku 5D, která je velice dlouhá. Tady už se můžete svobodně pohybovat bez utrpení na hmotné složce, kterou vám zprostředkovává buď ta samá planeta a vaše tělo, anebo jiná planeta a jiné tělo, které má své jiné vybrané DNA, neboť tady už můžete si vyzkoušet různé planety. A budete se pohybovat mezi velikým množstvím různých planetárních těl, neboť DNA každé planety je jiné, tudíž na každé planetě máme jiný tvar, ale na to si teprve přijdete. Takže prosím, jestli jste schopni porozumět, co jsem teď říkala, zapomeňte na paralelní světy, nekomplikujte si život. Napřed skutečně dojděte zpátky do ráje, kterým jste vždycky byli a teprve potom vám bude řečeno víc, jo?

Ivanko, dcera má od 6 týdnů po narození atopický ekzém. Nyní je jí 30 let. Čas od času je to horší, zbavit se toho ale nemůže. Lze to nějak vyřešit? Děkuji, Dáša.

Víte, jednička je čakra, která ovlivňuje kůži. Vy třeba v rodině ostatní to nemusíte mít, ale můžete řešit podobné věci. Zkuste se zaměřit, jestli někde v rodině není nějaký pesimismus, hlavně nasměrovaný na vždycky své tělo, protože atopický ekzém je do jisté míry autoimunitní onemocnění. Je to útok proti sama sobě. A pozor, abyste se milovali v dalším životě víc, tak potřebujete dostat třeba i nějaký jakoby kaz, vadu, to znamená třeba i na té kůži, abyste když jste se dříve nedovedli milovat taková jací jste byli, tak abyste se naučili milovat sami sebe i s tím nějakým zatížením. Tady bude velký úkol i pro vás jako pro rodinu, abyste ji milovali, jenže milování není útok těla v lítosti třeba. Vysvětlím vám.

Jednou k nám přišla na návštěvu jedna žena, byla báječná. Podle ní milovala obě své děti a je to obrovským přínosem ten její příběh, abyste pochopili, protože tenkrát na mě opravdu vytřeštila oči, když jsem jí odpověděla. Ona na všech úrovních měla svého dospělého syna, kterého podle jejího mínění milovala. Ale její syn, pozor, měl, přestože měl asi dvě vysoké školy, chytrý kluk, milý kluk, hodný kluk, starostlivý, ale měl vlasy do pasu a taky vousy do pasu, které si zapléтал do copánků. Ta žena na první úrovni to považovala za špatné, minimálně za špatnou situaci. Na druhé čáře jí vadilo, že zrovna její dítě nosí copánek na bradě a dlouhé vlasy, protože by ho chtěla změnit. Vidíte na třetí čáře se jí to nedařilo a tlačila na něj pořád, aby tu změnu udělal. Na páté lítosti, co říkají lidé, že ona má takového syna a pak taky kritika tohohle dítěte. A když řekla: “Ale já ho miluju” a já jsem jí řekla: “Ne, ty ho nemiluješ.” A tam si to uvědomila. Ano, jestliže láska je stav bez negativní emoce a vy na každé úrovni máte negativní emoci, tak nemilujete svoje dítě.

Takže teď se vrátím k tomu atopickému ekzému. Nemáte to dítě litovat, tím ho budete milovat. To dítě se musí naučit mít rádo samo sebe takový jaký je. Snažit se to jenom mechanicky řešit a věřte mi, že na to přijдете. A nebo že se minimálně dočkáte času, kdy se přijde na to. Ale ona tady útočí sama na sebe, minimálně sama na sebe, že to tak je.

Já jsem kdysi zažila opravdu dramatický dopis, kdy jedna mladá žena mi psala, že měla tak obrovský problém s kůží, že musela přerušit vysokou školu a jenom ležela v posteli, maximálně na jednu hodinu denně si lehla vedle postele a cvičila chvilku jógu. A že díky přednáškám udělala obrovské změny, kterým nevěřila. Že se smířila s rodičema za všechno, co dělali a s prarodičema i sama se sebou a že už neví co hledat. Ale že se jí to zlepšilo, ale stejně, stejně ještě pořád to má. A tenkrát jsem teda skutečně si sedla a sáhla jsem do času. Představte si, já jsem se dostala minimálně do minulého života, možná i do předminulého, protože já jsem se dostala do roku 1923 naší planety. A když jsem s tou ženou, je to pár let zpátky, mluvila, tak jí bylo asi 20. A ona mi napsala: “Ježíš mně se ulevilo.” Ano, tenkrát v tom roce 1923 musela zažít obrovský odsudek sama k sobě - já jsem špatná. To znamená, že další inkarnace musí být v nějakém stavu, kdy vy hledáte svoji sebejistotu a sebeúctu směrem k sobě, ale pozor pak už to máte ztížené a to je vaše pomoc. To by bylo jednoduché, kdybyste byli krásní a mladí a vlasatí a štíhlí a já nevím jací. Vy potřebujete být zrovna opační, aby i tehdy jste našli sílu sebe milovat. A to je pak úžasné splnění úkolu. A pak dostanete odměnu.

Ahoj Ivanko. Můj tříletý syn si od narození cucá palec. Byl kojený, bez dudlíku, palec používal jako prostředek pro usnutí, stal se z toho pevný zvyk. Často si cucá paleček, aby se uklidnil. Z počátku jsem to vůbec nepřijala, snažila se ho to odnaučit. Hahaha. Je pravdou, že když to přijde samo to odejde? Moc ho miluji takový jaký je, ale cítím, že je mi to stále nepřijemné. Děkuji za reakci a děkuji za slova. Lucie

Luci, co já jsem se nacucala palce. Naši měli vedle mě ložnici a já automaticky, ve dne ani ne, ale v noci jsem dělala (zvuk cucání palce). A vždycky jsem slyšela maminku: “Ivanko?”, a já udělala (zvuk cucání place) a zase za chvilku (zvuk cucání palce).

Maminka mi zavazovala palec, mazala mi ho pepřem (smích). Ne, to zkrátka musí přestat samo. Je pravda, že v určitém věku, ale on je ještě malý, sice 3 roky jsou 3 roky, ale tady je ještě dost prostoru pro to, že by si nemohl vytlačit zuby, protože u mně už hrozilo, že už budu mít jedničky z huby ven, takhle. Ale hele, mléčné zuby, že jo, to taky je ještě dobrý. Nebojte se, nebojte se toho. Úplně to hod'te za hlavu.

No a pak já jsem volila metodu a to my jsme měli u mého nejstaršího italského vnuka, který měl ještě takhle mezi malíčkem a dlaní držel kučinelu. To byla taková beruška, coccinella je beruška. Ta byla tak umolousaná, všude ji vždycky sebou, jak lezl po zemi, tak tady držel tu kučinelu a s druhou rukou takhle cucal ten palec. Kolikrát ani nevěděl, jestli cucá berušku nebo palec (smích). A pamatuju si, že Péťa s Paulem si taky dělali starosti a všechno odeznělo. Občas se může z toho dítěte udělat sranda. Já jsem si občas z toho Matýska tu srandu dělala, když jsem ho viděla jak takhle, tak jsem si taky strčila prst do pusy a mluvila jsem na něho tak, aby on viděl, jak to vypadá. A on vždycky: "Babi." (smích) Ano. "Chceš něco Matýsku?" (Iva předvádí jeho šišlání či huhňání). Jo, udělat si z toho legraci. To dítě pak uvidí, jak vypadá. Ale netlačte na pilu, to odezní, to hod'te za hlavu.

Ivanko, v bytě, kde pečuju o paní, vždy když přijdu, zhasne plamínek v plynové karmě na ohřev vody. Dělá to pouze mně, i když se v bytě se mnou střídá více asistentek. Znamená to něco? Vím také o paní, které v její přítomnosti praskají žárovky. Děkuji za odpověď. (Ivanka se směje)

Může to znamenat a nemusí. Někdy přiřazujete věcem důležitosti a někdy to dělá i vlastně takové chtění, že by se něco mohlo odehrávat. Já si pamatuju, my jsme se strašně nasmáli ve Starých Křečanech. Protože když jsem tam byla a dělaly se nahrávky, tak tam kdysi přijela Jiřinka, jedna paní, která mě pak občas takhle jakoby slýchávala, ještě pořád poslouchá, tak se teď asi bude smát. Protože jsme měli nahrávat ještě dodatek. Já jsem dělala devítihodinové výklady a ty Staré Křečany jsou vlastně necelých 6 hodin, ale ono to mělo být správně. Já jsem věděla, ale oni trvali na tom, aby se možná ještě něco dotočilo, takže přinesli takový stojánek s tou kamerou. A ta Jiřinka, když přišla, sedla si, tak 3x nebo 4x zvedla ruku a zeptala se. A kdykoliv zvedla tu ruku a zeptala se, tak vypadly pojistky. Takže přišla jako záchrana na to, aby ten dodatek se nenatočil. A bylo to velice dobře, protože já si myslím, že tak jak jsou natočeny ty Staré Křečany, tak jsou naprosto geniální. Máte tam prostor i sami pro sebe, abyste si popřemýšleli o věcech.

Já bych to nehodnotila, já bych raději hledala důvod, jestli nezhasíná ten plamínek z jiného důvodu, aby se paní neotrávila, zbytečně aby se něco nepříhodilo, jinak bych to neřešila. Hod'te to za hlavu. Někdy Satan opravdu dělá zvláštní věci, abyste třeba buď sebe poškozovali anebo sebe nadhodnotili. Zapomeňte na to, zkuste se dívat jenom na mechaniku věci, aby se opravdu nestal nějaký zádrhel, a aby opravdu i ty druhé ošetřovatelky třeba si nevšimly, že se něco takového děje, ale hlídaly si to. Jinak bych to neřešila. Chovejte se obyčejně. Je to fakt to nejlepší, co může být. Ne žádné vyjímčnosti, po tom touží ještě tak trošičku jakoby hmotná složka. Snaží se vás nahnat do tajemna. Vzpomeňte si já jsem jako holka taky milovala tajemno. Vám se pak líbí,

tak si to tělo tak jako chrochtá při takových těch tajemných věcech, co se nedějí jiným a ono se to děje vám. A možná dokonce v tom pracuje vaše tělo. To je super. (smích) Ne.

Ahoj Ivanko. Můj manžel po mozkové příhodě zasažené řečové centrum, kompletní vyjádření směrem ven, mluvené i psané slovo. Se svým otcem 35 let nemluvil.

Hm, ano to je důvod.

Nevím, jestli ještě žije a kde. Může manžel kromě toho, že si to uvědomil ještě něco udělat? Samozřejmě logopedie, rehabilitace. Ano, maká na sobě.

Výborně. Tak zapotřebí je zjistit, jestli tatínek žije. Kdyby žil, bylo by lepší, kdybyste ho skutečně vyhledali a usmířili se. Ale když nežije, tak to jde taky. Víte, je úžasné, že váš muž si to uvědomil. To se nestává často. Já jsem vám kdysi vyprávěla příběh mojí kamarádky, ta jak má Marečka. Protože její maminka kdysi odešla od jejího otce k jednomu pánovi, který za velice krátkou dobu se ukázal jako velice negativní, ale ona s ním je dodneška, protože už nechce opustit dalšího partnera. A ten člověk nikdy nechtěl slyšet o Bohu. Vždycky, to mi ani neříkej to slovo, to ani neexistuje. A on asi před 4 lety, teď se směju, to asi bude hloupé pro vás, ale pro mě je to zábavné z toho důvodu, že vím, co znamená hmota a co znamená Duch. Takže tady se nevysmívám a neusmívám se tomu ději, ale tomu, že ten člověk potřebuje pochopit. A to nevymyslíte. Ten člověk dostal mrtvici. Po velice dlouhých letech negativity a pesimismu. A on přestal mluvit. A on řekne jediné dvě slova "Pane Bože". (smích obecenstva) To nevymyslíte hele, to nevymyslíte. Takže Dáša se hihňala jak malá holka. Říkala: "On, který nikdy v životě nechtěl vyslovit Pane Bože, tak teď ho třeba řekne tisíckrát, aby to dohnal." A až to dožene, tak má šanci nápravy.

Takže váš manžel potřebuje na toho otce myslet s láskou a třeba k němu mluvit i sám v sobě. Stačí se mu omluvit nitrem. Pozor, dneska už víte, že to co děláte světu, děláte sami sobě. Ano, když vy nemluvíte se světem, přijdete o řeč. Nebude on mluvit s vámi, protože nebude možná komunikace. Zkuste najít otce a když ne, tak nebědujte, nemělo to být. I tak je to správně, aby ten prožitek byl možná silnější a příště, aby toho otce hledal. Protože pozor, každý z vás měl otce a měl matku a kdybyste je odmítli, bude vám chybět do součtu veškerého vědomí. Pak si nevyčítat na úrovni dvojky, že jsem to kdysi dělal. Ne, teď je čas, kdy jste to měli zjistit. Nemyslet si, že jsem špatný, že jsem to udělal, nebo že byl otec špatný. Je to domluvená hra, která je taková jaká je. A proto ji budu respektovat. Nebude mi to líto. Budu děkovat tím pádem za nemoc, která mě dovedla zpátky na správnou cestu. Každá nemoc a bolest vás dovede na správnou cestu, to si pamatujte. Nemoc je požehnaný stav, kde vám vaše vlastní Božství dává najevo, kde jste kousíček sešli a dává vám šanci k tomu tu cestu najít zpátky. Nic to není.

Milá Ivanka. Minul sa papier na dotazy, tak píšem na pytlík. (Ivanka se směje)

Teda my jsme se dneska po obědě bavili tak dvojsmyslně, tak tady to máte děvčata. Říkaly: “To určitě bude poznamenaná přednáška,” hele a je. Pardon, že jsem tak dvojsmyslná.

Zaujímalo by ma, ako vnímaš Bruna Gröninga?

Já to ani neumím přečíst, já vím kdo to je.

On totiž vyliečil tisíce ľudí, bol biely mág? Ďakujem, Andrea.

Ano. Ano, já už jsem i o něm mluvila a mnohokrát, protože on zemřel úplně strašlivou smrtí. To jeho srdce tak obrovsky zářilo, že když ho potom po smrti odoperovali, zjistili, že on měl úplně spálené na uhel vnitřnosti okolo plic, srdce. Ano, to byl obrovský bílý mág. Vy nemůžete léčit druhé lidi, oni se musí vyléčit sami svým pochopením a platbou a tím, že už nebudou dělat další odpory. Tím, že se stanete bílým mágem, což je hranice poslední tvrze, kde vládne Satan. Ano, dobře slyšíte Satan. Každý léčitel má odpor ten, že odporuje nemocem lidských těl a chce je zachraňovat. Jenže oni vznikají tím, že vy odmítáte v pokoře žít svůj osud a tím si vytváříte nemoci. Dneska už to dokonce ví i vědci, že emocionální nevyrovnanost je počátek vzniku nemocí. Ano, je to i chemická reakce vlastně ve spolupráci vašeho těla se žlázami s vnitřní sekrecí a navíc v té úrovni, ve které útočíte, učíte své buňky svého těla, aby si vzájemně dělaly tomu tělu jedna druhé totéž, co vy děláte světu. To všechno je popsáno ve Starých Křečanech, to víte.

Takže záchrana světa nespočívá v tom, že přijde někdo a takhle to rozhodí tu energii a všichni teda padnou a vstanou a budou zdraví. V tom není záchrana. Je záchrana v tom, jak se budete chovat ke světu, buď v pokoře anebo ne. A když už někde teda přijmete odpor svého těla, pak si to musíte zaplatit. Bílá magie vám tvrdí, že jdou čistit čakry. To nejde! Čakra se vyčistí jediným stavem a to je nemocí nebo bolestí, jinak se nedá zaplatit. Existuje jediná výjimka, kdy Božství neboli člověk, který Bohem je a který většinou učí, vás naučí tyhle pravidla. A potom jenom v bráně 4D, to znamená v určitém časovém období na planetě se dá, ale to je vaše práce a ne práce Ivy v tomto případě, kdy přebytek toho, co jste se naučili od doby, kdy jste přijali odpor a to je třeba před 20 lety, ale dneska je platba, odteče to, co jste pochopili. Co jste nepochopili neodteče, to si musíte doplatit. Neexistuje výjimka. Proto, když by člověk přišel k odložení své nemoci k léčiteli, on má odpor z platby, nechce platit, to znamená, že on se nemůže naučit nejvyšší moudrost a ten léčitel zase zasahuje a pozor, pracuje jedno jediné satanství neboli hmota. Satan dává dar léčení, ten člověk neví, že to je od Satana, pozor je to zároveň od Boha, protože Bůh spolupracuje se Satanem. Aby Bůh mohl něco prožívat, musí se nalodit na hmotnou složku a na té hmotné složce se musí prodrat skrz ní, aby vás planeta porodila do stavu 5D. Pak jste živoucím Bohem s tvarem a se jménem, ale už nepodléháte fyzikálním zákonům hmoty. Pak už můžete tvořit. Ale vždycky se tvoří pokorou, ničím jiným to nejde. Víte proč černí a bílí mágové hledají Svatý grál? Protože chtějí vládnout, chtějí mít neomezenou moc. A oni neví, že Svatý grál dostane pouze ten, kdo tu svoji vůli člověka a svoji neomezenou moc odloží navěky. Už jenom proto, aby nikdy neublížil. Ani druhým, ani sám sobě, protože jste jednota,

jste celek, nikdy jste ničím jiným nebyli. Proto ve 3D je utrpení a nemoc. Tady si musíte projít všemi zkušenostmi, které bohužel a bohudík tuhle platbu mají. Tak, jdeme dál.

Ivanko, po antibiotikách nemám cit v rukách, pravá je znatelně horší. Bylo mi řečeno, že jsou narušeny nervy. Trvá to už od května. Co s tím? Děkuji.

Tam je stoprocentně platba na 4.čakře po minulostních negativních emocích, pravděpodobně lítostech. A pokud je tam nějaká neurologická jakoby záležitost, pramení to ze čtyřky, protože ruce jsou vždycky prodloužením 4. čakry. Vzpomeňte si, kde jste vytvořila nebo vytvořil lítosti a nebo i zášti. Já nevím, to si nemohu být jistá, i když předpokládám, že vy, kteří mě posloucháte už nebudete mít negativní emoci, kterou je nenávisť. Na druhou stranu se zase stává, že lidé dříve nevěděli, že se dá nenávidět i situace, takže pak už je to i vaše i s touto negativní emoci. Ale pokud jsou to obě ruce, tak jste to museli prožít i do situací i do hmotného stavu, tak se prohlídněte, ale přijmout to. Přijmout to v klidu, bez obav a ono se to nějak změní po čase.

Prosím vás, snažím sa zistiť, čo je to slobodná vôľa? Preto budem rád, keď mi poviete, čo podľa vás slobodná vôľa je. Váš názor ma zaujíma, lebo vaše prednášky na mňa urobili veľký dojem.

Tak a teď se dívejte. Ukážu vám dva pohledy. Vy jako lidé, kteří budete mít odpory, si budete pod pojmem svobodná vůle představovat úplně něco jiného než ve skutečnosti svobodná vůle je. Když vám řeknu svobodnou vůli Boha, to znamená vašeho původního Božství, který si vybralo svůj osud, tak mi mnozí z vás řeknou: “To jsem ale musel jako Bůh být debil, že jsem si vybral takovýhle osud.” Jo, ano. Pozor, svobodná vůle ve skutečnosti je výběr vašeho osudu, která je tou nejlepší, ale pouze je to vidět ze stavu Boha. Vy ale tu svobodnou vůli využíváte jako nástroj jediné věci, která trvá velice dlouho. Trvá celé období, které prožíváte od vývoje od kamene skrz veškeré hmotné složky až do stavu Boha člověka. Je to váš život, který směřuje k tomu, abyste našli, kdo ve skutečnosti jste. A uzavřela se jedna dlouhá a náročná etapa vašeho života.

Ve skutečnosti svobodná vůle člověka už víte neexistuje, protože pozor, hmota je iluzí. Vy jako lidé jste iluzí a pochopíte to až budete jednou odkládat svoje hmotné tělo. Protože až budete odkládat toto hmotné tělo a váš Duch se začne vysunovat, já jsem to viděla u maminky, tak ona začala dělat pohyby jako malé miminko, které se zrovna narodilo. Protože ten Duch, když se vysunuje, tak najednou si pamatujete ještě ty obrazy toho hmotného světa a najednou začnete mít závaží a začnete se chytat. Rozdvojí se vám a rozmnoží se vám pohled na svět. Na jednu stranu je to nádherný proces obrovského uvolnění, zbavujete se tíhy těla. Na druhé straně ještě vnímáte obrazy, které patří k hmotnému světu. A tenhle ten stav trvá velice krátkou dobu, je to pouze hodinu, kdy se rozvazuje první čakra a později už jste mezi hmotou a svým Božstvím a čeká vás rozvázání do týdne druhé čakry a 42 dnů třetí čakry než se stanete skutečným čistým Duchem.

Nicméně váš stav, do kterého jste dolezli a vývoj platí pouze v hmotné rovině. To znamená to, co jste zjistili do té doby než jste odložili tělo, to se považuje za skutečné

nabytí informací. Svobodná vůle člověka neexistuje, ale existuje a nezapomeňte na to, je svobodná vůle vašeho Božství, které zažívá přesně to, co má. Tak se nebraňte. Nebraňte se svým osudům, nefňukejte, nemějte vztahovky, nezlobte se, neodstrkujte svýma rukama to, co se děje. Nechtějte něco jiného, protože něco jiného by vás nedovedlo tak dobře k vytčenému cíli, jako to, co prožíváte. Já vím, že někdy se vám zdá, že možná naléhám. Já nenaléhám, já netlačím, ale taky vím, že Satan hmota vám někdy dává špunty do uší, zkresluje chápání toho, co říkám. A proto se někdy opakuji a někdy budu věci opakovat mnohokrát, jako už to dělám skoro 22 let. Ještě mě čeká asi 5 let a pak už zmlknu, zůstanou jenom nahrávky a zmlknu velice ráda. Poslední dobou už jsem unavená, ale je mi dobře. Je mi s vámi dobře, mám vás ráda, kvůli vám jsem přišla. Ale pak už převezmete žezlo vy. Už budete svým chováním, jenom tím, jak se budete chovat v životě předávat štafetu dál, aniž byste tlačili na pilu. Já si toho moc vážím, protože já už tu vaši pomoc dneska cítím. Děkuju.

Poslouchám vaše přednášky, fc otázky krátce od roku 2018. Říkala jsem si, že na strašení mám ještě čas a přesto se ho bála.

Když se něčeho budete bát, tak si to přitáhnete, vy víte, kdo vlastně dělá strach. Pamatujte si strach ve skutečnosti v přítomné chvíli vůbec neexistuje, strach je vždycky z toho, co bude za chvíli. Zbavíte se ho velice dobře tím, že tomu tělu řeknete “ještě se to neděje, až se to bude dít, tak pak teprve budu hledat řešení. Tím dostanete vlastně do přítomnosti ego, které se vás snaží vymístit buď do budoucího času, kde ten čas je anebo kriticky do minulostních časů jakýmkoliv problémem na jednotlivé čakře. Ale strachu se bát nikdy nemusíte, on de facto neexistuje.

Jenže minulý týden přišlo strašení, přišel čertisko. Je opravdu mazaný. V ložnici jsem byla sama a krásně jsem spala. Manžel byl u souseda a v tom cítím, jak mi dává pusu. Chci zahartusit, proč mě budíš? Otevřu oči a postel prázdná, slyším nějaké šustění a ztuhnu. Hlavou mi prolítlo “je tu”, rozbušilo se mi srdce. Celá jsem byla fakt ztuhlá, hýbat jsem se nemohla, hlavou mi znělo “nic se neděje” a to jsem si stále opakovala. Najednou koukám před sebe a na polštáři leží černá oháňka. (Ivanka se směje) To je furt lepší než kopyto. Stále v hlavě myšlenka “nic se neděje”, najednou ticho, vše utichne, jak šelestění, tak má myšlenka. Já si oddychnu “ach díky Bohu, zvládla jsem to” a usínám. Ráno po probuzení se mi začaly honit myšlenky na noční událost. Nepřestávaly se několik dní honit a protože jsem byla dvě noci sama a přes den přemítala “přijde znova, nepřijde” objevovaly se strachy. Pozorovala jsem, co se to se mnou děje. Pociťovala jsem i radost, že přišel a já to zvládla. Ale začala jsem si uvědomovat, že čím dál tím víc podléhám hlavě a egu. A pak začaly bolesti v zádech, bedra, únava. Nastupovala lítost, proč mám tak těžké zkoušky. V pátek v noci opět polibek. Tentokrát ve snu Satan. Trhla jsem sebou tak moc a tím probudila manžela, ale do rána už byl našťěstí klid. Ale v sobotu se dělo něco pro mě divného. Probouzím se několikrát za noc, je mi děsné vedro, potím se, znovu se probouzím. Měla jsem sen, byla jsem

na kávě s Karlem Gottem. Bylo to báječné, nádherný pokec. Jsem vzhůru, už mi není vedro, ležím na břiše, chodidla vystrčená z podpeřiny. Chci si je dát pod peřinu a v tom mě za ně někdo chytil. Čekám co se bude dít, tentokrát nejsem tak vystrašená. Do nohou mi začne proudit energie. Je to příjemné a říkám si “že by Božství?”. V tom mě začne bolet levá noha. Křičím, ale ne nahlas. Cítím, jak si bytost vedle mě lehá a přimáčkne mě k matraci. Hlavou mi proběhne “Ježíš, je tu syn? 20 let” a ten se najednou zvedne a odchází. Bytost zůstává a já na ni koukám. Šedivý, tmavý plášť s kapucí v místě, kde je hlava lebka. Oči problikly, já do těch očí strkám prsty, zmítám se a chci utéct. Najednou upadám do spánku a hlavou mi zní přijetí. Přestávám útočit a přijímám. Vše končí, já se probudím v šoku, co jsem to prožila. Ježíši, prosím vás o vysvětlení. Předem děkuji za odpověď. S pozdravem, Marcela.

Marcelo, to si s vámi hraje tělo Marcela. Vy paradoxně tou Marcelou nejste a tělo chce, aby jste se bála, aby nad vámi mělo moc. To znamená, aby jste si připadala jako Marcela. Proto, když se něčeho budete bát, třeba další příští noci, co zase přijde, nebo nepřijde, tak si buďte jistá, že to někdy přijde. Já jsem zažila taky dramatické věci a teď jsme si povídali vlastně i na setkání s lidmi. Hodně žen zažívá to, co já jsem kdysi zažila a opravdu teda to není příjemné. Když spíte, jste sami v bytě, víte, že tam nikdo není, nic vás neruší. Najednou se za zády nadzvedne peřina, to je úplně ten závan toho chladnějšího vzduchu a lidské tělo, teda asi čertovské, teda ocas jsem necítila (smích obecenstva) se vám přicucne takhle zezadu k tělu. Hele, to máte všude husí kůži a teď zase, tělo Satan nejenom že udělá tenhle proces, ale začne dělat, že vám buší srdce (Ivanka předvádí zvuk bušícího srdce). Zprvu jsem si říkala, budu dělat mrtvého brouka (publikum se směje), počkám si, jestli se objeví nebo ne (Ivanka se směje), teda ocas jsem myslela (všichni smích), to bylo strašné. Ale pak jsem se rozhodla. Jsem si říkala “Bože můj, nahoře spí maminka”, to bylo před lety, kdyby náhodou přišla, něco jí bylo, tak tam uvidí mě ležet s někým, ani nevím, kdo to je proboha, ani bych ho neuměla představit (publikum smích) a tak jsem, jak jsem se najednou dožrala jakoby a řekla jsem si tak a dost, tak říkám: “A dost!” Jsem si sedla, otočíte se a nikdo tam není. To je šokující teda, fakt že jo.

Ale byly horší stavy a to nikdy nezapomenu. A pozor, musíte zachovat klid. A stačí, že nic nemusíte říct, jenom budete čekat, co se bude dít za chvilku, za vteřinu, za dvě, za tři a nebudete reagovat. Já jsem ležela, spala jsem. Jak jsem měla deku odsud takhle, ruce na ní položené, tak najednou v polovině ta deka se takhle postavila. Ale to bylo šůůů, takový zvuk, takhle stála ta deka. A teď jsem čekala, co se bude dít. A fakt jsem jenom čekala, žádný strach a najednou to udělalo, šůůů, zase si to lehlo, tak jsem si oddychla, otočila jsem se na druhý bok a spala jsem dál. A to je fakt šokující. Ale pozor, pak přijde obrovská blaženost.

Satan je velice moudrý učitel a když vás nechá projít takovýmhle strašením a vyzkouší se, on to zkouší i pro Otce. Pozor, on dostává pochvalu, on je nosičem, on je přinašečem. To znamená, že když vy odoláte a nebojíte se, nebráníte se, nebojíte se další noci, neodmítáte, co se dělo. Nezačnete chodit k někomu, kdo z vás začne vymítat d'ábla nebo

různí takovýto specialisti jo, co začnou zvat do bytu. Tak nevytvoříte teda odpor, tak naopak ta hmota se pootevře a vy se dostanete víc k Božství. Vy se naplníte Božstvím a je to takový malý samádhí, taková malá blaženost, když třeba do rána nebudete spát, ale bude se vám blažeností motat hlava, bude vám strašně dobře. Ano, to je propouštění hmoty. Takže prosím vás, abyste se dočkali těchto blažeností, tak musíte přes toho čerta přejít a musíte mu být vděční. Stačí říct: “Tak jó, tak se ukaž, tohle už tady bylo.” To stačí. Tak.

Ahoj Ivi, chtěla jsem se zeptat otevření třetího oka je vlastně taková zátka k Božství, jako když bouchneš po náročné zkoušce při oslavě šampaňské, vid'? *Ona je to vlastně oslava po našem dlouhatánském jednom životě. I když mi neodpovíš, nevadí. Stejně to tak nějak cítím vnitřně. Jak navenek, tak uvnitř. Slovy ani nejde vyjádřit, jaké bohatství se v nás všech skrývá a o jakém nemáme vůbec potuchy spousty a spousty životů. Děkuji moc za otevření dveří ke skrytému nejcennějšímu pokladu ve 3D světě. Měj se pohádkově. Krásný hrad už máš, v uvozovkách. A někdy zase na statku s láskou nám všem. Pa, Jitka. P.S. Tvoje, naše učení je krásné, i když někdy zatraceně těžké, ale ne nezvládnutelné.*

Ano, vy žijete jeden jediný dlouhý život a teprve těsně před narozením na hmotnou složku jste porozeni planetou a pak už je to úžasné. Vy jste vlastně ještě pořád v prenatalním stavu, takové malé mimina. A vemte si kolikrát už jste byli babkama a dědkama. Kolik stovek životů jste prožili a kam jste se vyvinuli. Ano, je to takové odšpuntování, kdy se vám konečně otevře pořádně oko a zjistíte, kým jste kdy byli a jste. Ale pozor, nejenom vy. Vy, kteří to zjistíte o trošku dřív než druzí, budete vědět, že i ti, kteří ještě to odšpuntování takzvaně nemají, tak i ti jsou Bohové. A proto pak takovému člověku nevadí, co mu kdo druhý řekne nebo udělá, z čeho ho podezřívá. Proto zkoušky býti za darebáka, proto propouštění hmoty i své vlastní i hmoty druhých lidských těl. Nikoho si nesmíte přivlastňovat. Nikoho nesmíte kritizovat, pomlouvat, ani sama sebe, protože víte, že vždycky byste se opírali jenom o Boha a on je vlastně dokonalý a jste to vy v každé chvíli ve vývoji. Člověk vždycky sám od všech vlastních začátků hledal dokonalost. Jenže ona dokonalost tkví v nedokonalosti lidského těla. Kdyby neexistovala, tak byste se nemohli vyvíjet. Vy v každé chvíli teď se něco naučíte, každou vteřinu něco víc a víc. To znamená, že jste v každé chvíli dokonalým a zároveň i nedokonalým. Božství totiž má vždycky oboje v sobě zakotvené, ano i ne, všechno a nic. Tohle je pravidlem Boha. Akorát záleží z jaké strany se na to díváte.

Milá Ivanko, potřeboval bych tvoji radu. S manželem žiji 12 let a máme dvě dcery, 12 a 10. Manžel byl moje první láska, znali jsem se od mých 12 let. A když jsem se do něj zamilovala, on byl o 3 roky starší, ale měl i jiné zájmy a tenkrát mě poprvé v životě políbil. Vzápětí jsem ho potkala s jinou dívkou a následně se několik týdnů strašně trápila. Po 15 letech jsme se potkali, já za sebou měla několik dalších vztahů a on hodně střídal partnerky, ale delší vztah nikdy neměl. Okamžitě jsme se vzali, do půl roku jsem byla těhotná a už tehdy začaly naše názorové střety. Můj

muž byl velmi zásadový, nepřipustí jiný názor, o většině lidí kolem si myslí, že jsou něčím špatní. Je schopen mi říkat vulgarity, někdy i nadávky, velmi kritizuje, vyžaduje vše po svém. K okolí se navenek snaží být úslužný, hodný. Nikdo by si nemyslel, že je schopen se hádat. Někdy ale umí být i hodný a milující, ale nesmím mít jiný názor. Z počátku jsem se s ním hádala, prožívala několik fází uvažování, že od něho odejdu, když mi s ničím nepomáhal a stále byl naštvaný a kritizoval i naše malé děti. Ale zároveň mě něco s ním drželo. Během let jsme se více sladili, dělala jsem vždy vše k jeho spokojenosti, starala se o rodinu, snažila se ho nerozčilovat. Vařila, prala, uklízela. Málokdy byl spokojený a ocenil něco z toho, spíše nás většinou celou rodinu kritizoval. Když jsem tě začala před lety poslouchat, hodně mi to pomohlo, byla jsem spokojenější. Méně jsem se soustředila na negativní věci, doma byl větší klid. I když úplné souznění to jistě ještě nebylo. Před půl rokem se mi ale stala věc, o které jsme ani ve snu a ani já nikdy neuvažovala. Začal mi nadbíhat kolega v práci. Nikdy jsem žádného jiného muže nehledala, ale okouzlit mě svým zájmem o mě, lichotkami. Od počátku jsem věděla, že to je jenom egoismus a navíc on je také ženatý s dvěma dětmi. Nikdy bych nedovolila, aby odešel od rodiny a ani já jsem o ničem takovém neuvažovala. Naše komunikace probíhaly pouze přes sms, kde jsme si psali hezké věci a v podstatě flirtovali. On se mě pouze jednou pokusil políbit, ale do toho mi zavolal manžel. Okamžitě to na mě poznal i po telefonu a zjistil postupně i to, že si dva měsíce píšu s kolegou. Ihned jsem chtěla všechno napravit, ukončila veškerou komunikaci. Vše jsem manželovi přiznala. Snažila se vysvětlit, že to byl jen flirt. Nikdy jsem nechtěla odejít, ale on mi nevěří. Od té doby mám doma tři měsíce peklo. Manžel běsní, vyslýchá mě po nocích. Chce detailní popisy všeho, co se dělo. Chce se tím uklidnit, ale vzápětí mi to vyčítá. Obviňuje mě z věcí, které se vůbec nestaly. Nevěří mi, je paranoidní. Ani nevím, jak se bránit a už skoro se s nikým nestýkám. Bojím se volat rodině, aby mi nevyčetl, že si o něm povídám s někým jiným. Někdy se překoná a říká mi, že mě má rád a že se mnou chce dál žít a je hodný. Ale to zase vystřídají scény. Já se snažím, aby byl doma klid a děti mohly mít mámu i tátu. Nic od něj nečekám. Víím, že jsem mu ublížila a udělala chybu. Přijímám tu zodpovědnost a víím, že on se trápí. Když říkám, že můžu odejít, aby se tak netrápil při pohledu na mě řekne, že by to bylo ještě horší. Ale neustále scény a výčitky dokola mě už vysilují a nevím, jak s tím dál. Mohu mu nějak pomoci? Děkuji ti Ivanko za tvůj čas a za vše, co děláš. Přeji vše dobré, i když víím, že vše dobré je. Marcela

Tak. Já víím, že si Marcelo vyčítáš asi, že se to stalo, ale pozor, není to jenom práce jednoho lidského těla. Je to práce více lidských těl. Kdyby tvůj muž nebyl dřív tak kritický a tak pesimistický, kdy se nechoval, tak jak by žena si asi představovala. Pánové, teď vám mluvím do duše, milujte své ženy. Když už je nemůžete milovat fyzicky, tak je aspoň obejměte, pohladte je, dejte jim pusku i to stačí. Ženská duše

potřebuje něhu a ocenění toho, co pro vás všechno dělá. Ženy, vy si zase vaňte mužství vašeho partnera. Považujte si toho, že pro vás pracuje, vydělává peníze, šroubuje vám nábytek a přidělává obrázky a elektřinu. Díky vašim mužům máte své děti. Máte si vážit všeho na tom druhém partnerovi, co je na něm pozitivního a trochu i přehlížet někdy věci, které jsou negativní, ony tím vděkem se mohou i vymazat. Ale pokud někde něco chybí, zjistíte někdy velice pozdě, že jste něco vynechali, co tam mělo být a co potom se vymklo kontrole nejenom vám anebo možná vaší druhé polovičky. A to je tento příběh.

Nevím, jestli tvůj muž, Marcelo, dokáže dnes překonat. On dnes ví, proto někdy je hodný, řekne, že tě má rád, ale bude tam vždycky vystrkovat růžky ta kritika ve formě jednak přivlastňování si hmotného těla, tady i žárlivosti, protože ego dává bohatou barvitou představivost, co všechno se asi stalo, i když se to nikdy nestalo. Takový člověk později, když neumí přestat a pozor, ten člověk myslí sám na sebe. Já vám to vysvětlím. Zkuste si představit, že se dozvíte, že vaše žena si smskovala s někým jiným, nebo váš muž, to je jedno, to můžou být obě strany. Jak vám pojede barvitá představivost. A teď budete mít strach o sebe, jestli s vámi za rok, za dva, za tři, za deset bude. Jestli vás neopustí. Když budete koukat, co je tam v té budoucnosti, je to jako kdyby jste šli černým lesem, měli v ruce baterku, byla velice nerovná cesta a vy jste koukali hoóódně dopředu. Když budete koukat hodně dopředu, rozbijete si hubu, protože nebudete svítit si pod nohy. Tehdy budete ze strachu o sebe, že vás někdy v budoucnosti někdy ta žena opustí, v představě, že určitě byla nevěrná, je a že určitě myslí na někoho jiného. Budete tady a teď tak nepříjemní, že se to skutečně stane, protože s vámi nebude k vydržení. V okamžiku, kdy ještě k tomu přidáte pohled do minulosti, co vám všechno udělala, jaká byla špatná, při těch výčitkách, jak je špatná, tak to ještě zhoršíte mnohokrát víc. A zase si nebudete svítit tady a teď. Vy máte se držet přítomnosti, tady a teď je, že se mnou chce zůstat, že mě má ráda, že mi říká, že se nic nestalo. Budu jí rád věřit a můžu zamakat na sobě a začít se chovat jako stoprocentní muž. Tehdy máte šanci, že ta žena si toho bude vážit. Ona vás z plezíru neopustí i s dětmi, jenom kvůli nějaké banalitě. Ale chce to koukat na přítomnost a vážit si toho, že tady je. Jinak to všechno zkazíte. Ale to už je nastavené Marcelo, jak to ve svém životě budete mít, protože osud je hotový. A ať to proběhne, jak to proběhne, není zapotřebí si vyčítat. Vyčítat ani tělu svému, ani tělu manželovu, protože máte společný program.

Já bych řekla ámen, já už tady nemám žádné, hele a Dan má padla, no to je báječné. Tak jsme to nádherně stihli. Já vám děkuju za pozornost. Doufám, že si dneska z toho zase něco odnesete. A že vám se mnou bylo tak dobře, jako mně s vámi. Děkuju vám.